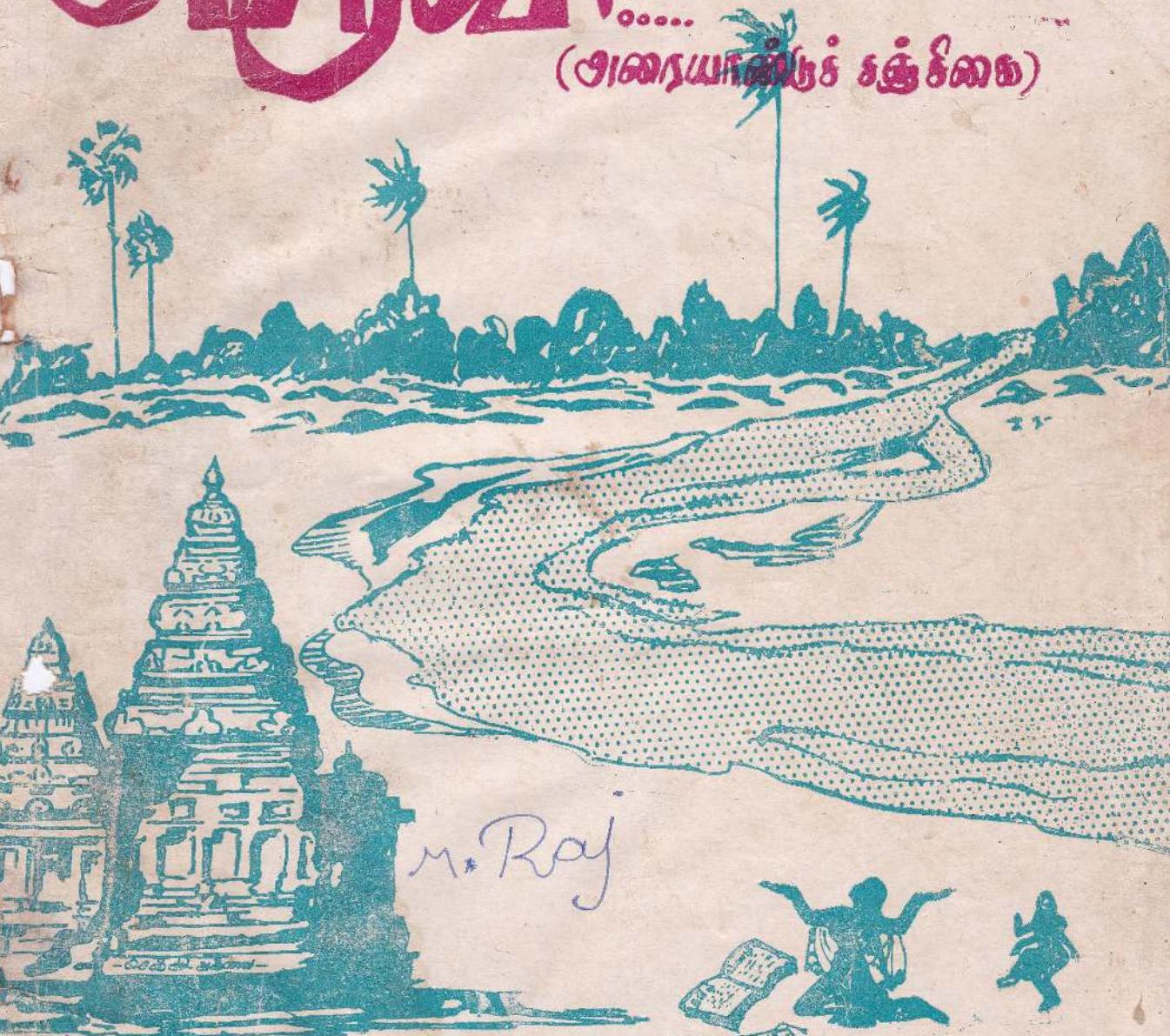

M. RAJAN

சுந்னி.....

(அனையாற்றுக் குடுக்கிளு)

M. Raj

நீர்ப்பாக்கத் தீணக்கஷத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகம்
கிளிநாக்கிப் பிராந்தியக்கிளு

1984

நம்பாசனத் திணைக்களத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகத்தின்
அருவி'க்கு எமது வாழ்த்துக்கள்!

வாசலைத் திரவியங்கள், பலசுக்குச் சாயாவ்கள்,
யால் யா வகைகள் வாங்க வேண்டுயா?
வருங்கள் எங்களிடம்!

மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் பெறுவதற்கு

அன்னராஜா ஸ்ரோாஸ்

158, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 22608

எமது ஸ்தாபனத்தின் இன்னைகு கிளை இதோ:—

திருமண வைவங்களுக்கேற்ற காஞ்சியும், மணிப்புரி, பேஷ்டு,
பட்டுவேட்டு, சேஷ்டு-தூட்டுங், நவநாகரி சாறிகள்,
பிளவுள் பில்கள் மற்றும் ஜவளித் திறுக்களுக்கும்
இன்றே நாடுங்கள்!

நாதன் ரெக்ஸ்ரைல்ஸ்

179. நவீன சந்தை — யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 23691

NATHAN TEXTILES

179, New Market—Jaffna.

அருவி

அரையாண்டுச் சஞ்சிகை

ஜூலை 1984

இதழ்: 4

இதழாசிரியர்:

செல்வி. அ. புனிதவதி

துணையாசிரியர்:

ப. சிவானந்த சர்மா
(கோப்பாய் எஸ். சிவம்)

அஞ்சலி!

முகவரி:

துமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகம்,
சீர்ப்பாசனத் திணைக்களம்,
கிளிதொக்கி.

கடந்த வருடம்

ஜூலை மாதம்

நாட்டில் நடந்த

அசம்பாவிதங்களால்

அளியாயமாகவும்,

வருந்துத்தக்க

முறையிலும்

உயிர்நீத்த

கோதூர்களுக்கு

எமது இதயம் களின்த

அஞ்சலிகளைச்

சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

— ‘அருவி’யினர்

விலை ரூபா: 5-00

“கலையே வளர்; தொழில் மேவிடு
கவிதை புனை துமிழா”

படைப்புகள் யாவும் படைத்தவர் பொறுப்பே.

நீர்ம்பாசனத் திணைக்களத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கழகம்
கிளிநோச்சிப் பிராந்தியக் கிளை.

காப்பாளர்: திரு. ம. சபாரத்தினம் அவர்கள்
(பிரதிப் பணிப்பாளர்)

தலைவர்;	திரு. க. சீவரத்தினம்
உபதலைவர்;	திரு. ஏ. சி. வினேதாஜ்
செயலாளர்:	திரு. ம. கணக்கிங்கம்
உபசெயலாளர்:	திரு. ச. குமரசூரு
பொருளாளர்:	திரு. பொ. காசிலிங்கம்
உபபொருளாளர்:	செல்வி. சி. விவசக்தி
பத்திராதிபர்:	செல்வி. அ. புணிதவதி
உபபத்திராதிபர்:	திரு. ப. சிவானந்த சர்மா
நூலகர்:	செல்வி. ஓ. சண்முகாநுதன்
உதவி நூலகர்;	திரு. இ. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா

செயற்குழு உறுப்பினர்

திரு. சு. ஜெகதீஸ்வரன்
திரு. எஸ். எஸ். அக்ஷதன்பிள்ளை
திரு. ந. பத்மநாதன்
திரு. மு. பாலசுந்தரம்
திரு. சி. விஸ்வலிங்கம்
திரு. சு. நந்தகுமார்
திரு. ஏ. உதவி நூலகர்

தாய்ச் சங்கத்தின் தலையாய உறுப்பினர்கள்

தலைவர்;	திரு. மு. செல்வார்சா அவர்கள் (பிரதிப் பணிப்பாளர்)
செயலாளர்:	திரு. க. நடனசபாபதி
பொருளாளர்;	திரு. க. பொன்னுத்துரை

நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத் தமிழ்ப் பள்ளட்டுக் கழகம்
கிளிநொச்சிக் கிளோ.

கழக கதம்

ரகம்: பெறுஷக்

ஆதிதாளம் திஸ்ராணை

பல்லவி

நீர் பொலியும் கழனிகளில் சீர் மலியும் கிளிநொச்சி
நீர்ப்பாசனத் திணைக்களமே வாழியவே வாழியவே (நீர்)

அநுபல்லவி

ஏர் மலியும் கலை இலக்கியம் விஞ்ஞானம் திணைவளர்க்கும்
இன் தமிழ்ப்பண் பாட்டுக்கழகம் வாழியவே வாழியவே (ஏர்)

சரணம்

ஆர்வமிகும் இதயமலர் அழகுமிகும் கமலமென
அறிவு மிகும் சிந்தனைல் லேடுதநும் கலை விளக்கம்
நேர்மை தருக் கொடுத்து வென்ன சங்கம் எழுச்சிதரும் ஒளிவிளக்கு
நீள்புவியில் நமதுசின்னம் வாழியவே வாழியவே (நீர்)

ஒடுகின்ற சீர் அருவி ஒங்கி வளர் நெற் கதிர்கள்
ஒது தமிழ்ப் பண்பாடும் உயர் அறிவின் தொழில்வளமும்
பாடுபடும் மாந்தர் தங்கள் பயன்நுகர வகை புரிதல்
பணி நமதாய் நாம் வளர வழிகள் தரும்கழகமிடே. (ஏர்)

இன்பத் தமிழ்!

M. Rajan

தமிழுக்கும் அழுதென்று பேர!—அங்கத்
தமிழ் இன்பத் தமிழ் எங்கள் உயிரிருக்கு நேர!
தமிழுக்கு நிலவென்று பேர!—இன்பத்
தமிழ் எங்கள் சமூகத்தின் விளைவுக்கு நீர!
தமிழுக்கு மனமென்றுபேர!—இன்பத்
தமிழ் எங்கள் வாழ்வுக்கு திருமித்த ஊர்?
தமிழுக்கு மதுவென்று பேர!—இன்பத்
தமிழ் எங்கள் உரிமைச்செகம் பயிருக்கு வேர்!

தமிழ் எங்கள் இளமைக்குப் பால!—இன்பத்
தமிழ் நல்ல புகழ்மிக்க புலவர்க்குவேல்!
தமிழ் எங்கள் உயர்வுக்கு வான!—இன்பத்
தமிழ் எங்கள் அசத்திக்குச் சடர்தந்த தேன்!
தமிழ் எங்கள் அறிவுக்குத் தோன்!—இன்பத்
தமிழ் எங்கள் கவிதைக்கு வயிரத்தின் வான்!
தமிழ் எங்கள் பிறவிக்குத்தாய்!—இன்பத்
தமிழ் எங்கள் வலமிக்க உளமுற்ற தீ!

—பாவேந்தர் பராதிதாசன்

உங்களுடன் சில வார்த்தைகள்

“நீர் உயர் நெல் உயரும்
நெல் உயரக் குடி யுரும்” என்கிறுர் ஒளவைப் பிராட்டி.

“வாண் நின்று உலகம் வழங்கி வருதலால்
தான் அமிழ்தம் என்னுணர்ந் பாற்று” என்கிறுர் வன்னுவர்.

நினின் மகிமை நிகரற்றது—நீனின் தேவை அளவற்றது.

வானம் வழங்கும் மழைத் தாரையை வற்றுக் குறையில் தேக்கி வைத்து, வாய்க் கால் வழியே வயல் நோக்கிச் செலுத்தும் பணி எமது பணி! ஆண்டாண்டு காலமாக நீர் அழுதை நிலமென்னும் நல்லான் குடித்து இரும்பு தெய்திப் பூரிக்கும் அழுகு கண்டு மகிழும் நீர்ப்பாசனத் தீணக்களத்தில், தமிழ் மக்களின் நலம் பேணத் தோன்றியது தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகம்.

தீவிடகரின் தலைமை அலுவலகத்தில் உருவாக்கப்பட்ட இக்கழகத்தின் முதலாவது கிளை கிளிநொச்சிப் பிராந்தியத்திலே, இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு அங்குரார்ப்பணம் செய்து வைக்கப்பட்டது.

கடந்த வருடம் நாட்டில் நடந்த அசம்பாவிதங்களைத் தொடர்ந்து தமிழ் ஊழியர் பலரின் இடப்பெயர்ச்சியின் காரணமாகத் தாய்ச் சங்கத்தின் பணிகளில் பலவற்றை எமது கிளை பொறுப்பேற்றுக் கொண்டது. இவ்வருட ஆரம்பத்தில் புனருத்தாரணம் செய்யப்பெற்று—புதிய இரத்தம் பாய்ச்சப்பட்டு சீரிய முறையில் இயங்கி வருகின்றது.

ஞாலக சேவை, பாடசாலை மாணவர்களிடையேயான போட்டுகள், சிறுக்கைதைப் போட்டு போன்ற பல பணிகளைச் செய்வதுடன், கழகத்தின் வளர்ச்சிப்படிகளின் முக்கிய கட்டமாக, உங்களை நோக்கிப் பாய்ந்தோடி வருகிறது “அருவி”.

தாய்ச் சங்கத்தினரால் முன்று இதழ்கள் தட்டச்சுப் பிரதியாக வெளிவந்தன. நான் காவது இதழ் அக்ஸில் ஏறி, அறிவுச் சுடர் இதழ் விரிந்து மலர்கிறது. இதற்கு உங்கள் ஆதரவும் தேவை. ஆண்டுக்கு இரு முறை பாய்ந்து வரும் ‘அருவி’ தனில் அறிவுப்பயிரினை அலுக்காமல் அறுவடை செய்ய வேண்டுகின்றோம். இருபோக நெற் செய்கைகளுக்காக நீர்பாயும் எமது வாய்க்கால்களைப் போல.

இந்த இதழில் எமது தீணக்களத்தின் ஆற்றல் படைத்தோரிடம் இருந்தும், தீணக்களம் சாராத வெளியாரிடம் இருந்தும் திரட்டிய ஆக்க முத்துக்களை அள்ளிக் கொடுத்துள்ளோம். மறுமலர்ச்சிக்கால எழுத்தாளர் சிலரையும் அஞ்ஞாத வாசத்திலிருந்து மீன்சோம். செய்திருக்கிறோம். அவர்களின் பலதுறை ஆக்கங்களும் உங்கள் இரசனைக்குத் தீணி போடக் காத்திருக்கின்றன.

எமது அடுத்த இதழ் 1985 ஜூவரி மாதத்தில் மலர் இருப்பதால், வாசகர்களிட மிருந்து தரமான ஆக்கங்களை எதிர்பார்க்கின்றோம். விஷயதானங்கள் அனுப்புவோர் 1984 வெம்பார் மாத முடிவுக்குள் அனுப்பி வைக்க வேண்டும்.

விமர்சனங்களே சிருஷ்டகளிற்கு சீர் பாய்ச்சுகின்றன. எனவே வாசக நேயர்களிட விருந்து ‘அருவி’ பற்றிய ஆக்க பூர்வமான விமர்சனக் கடிதங்களை எதிர்பார்க்கின்றோம்.

ஆரத்தழுவும் ‘அருவி’ தனில் அள்ளிப் பருகும் அறிவுக் குறிகள், என்ன என்னக் குறைந்தாது, அள்ள அள்ள வற்றிடாது. தெள்ளனத் தெரியும் அழுவிய அலைக் கரத்தைப் பிடித்தே நீராடித் தெவிட்டாத தமிழ் இன்பம் பருகுங்கள் என வேண்டுகின்றன.

—ஆசிரியர்

தேசிய சொத்துக்கள் பாதுகாக்கப்படுமா?

ஒரு நாட்டின் விலைமதிக்க முடியாத சொத்துக்கள் அந்த நாட்டின் குழந்தைகள்தான். இன்றைக்கு அவர்கள் குழந்தைகளாக — மாணவர்களாக இருந்தாலும் நாளைக்கு இந்த நாட்டின் அச்சாணி கள் அவர்கள்தான். அவர்கள்தான் இந்த நாட்டை ஆஸ்போகிள்றவர்கள். நேசத்தின் எழுச்சியை, வளர்ச்சியை, முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தப் போகின்றவர்கள் அவர்களே. அதற்கான அத்திவாரத்தை அவர்களிடம் போட்டு வேண்டியவர்கள் நாங்கள்.

நேற்றைய தோல்விகளும், துயரங்களும் அவர்களுக்கு ஒரு பாடமாக இருக்கலாம். இன்றைய சிரமங்களும், பிரயாசகளும் அவர்களது சிந்தைகளுக்கு வழிகோலலாம். ஆனால், இவை அவர்களுடைய வளர்ச்சிக்கு முட்டுக்கட்டையாக இருக்கக்கூடாது. அப்படி அமையுமாயின் அத்திவாரம் போட வேண்டிய நாங்கள் குறிப்பிப்பவர்களாவோம்.

முன்னேற்வரும் உலக நாடுகள் எல்லாவற்றிலும் சிறுவர் நலனுக்காக மிகுந்த அக்கறை காட்டி வழிநடத்தி வருவதை நாம் வளர்க்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. மேற்காண்திய நாடுகளைக் காட்டிலும், சோனியத்தாடு, நவசீன முதலிய இடங்களில் இனாசிருர்களை மேல் நிலைக்குக் கொண்டுவருவதற்காகச் செய்யப்படும் செலவுகளும், முயற்சிகளும் நமக்கு எடுத்துக் காட்டுக்களாக அமையக்கூடியன.

இங்கு நமது நாட்டில் சிறுவர் கல்வி மேம்பாட்டிற்கும், சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும், சிறுவர் உடல் நல முன்னேற்றத்திற்கும், சிறுவர் உள்ளல மேம்பாட்டிற்கும் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன.

இது ஒரு புறம் இருக்க, நம் நாட்டுக் குழந்தைகளின் வீட்டிலேயே இவர்களின் உள் வளாச்சிக்கோ உடல் வளர்ச்சிக்கோ தேவையான ஒத்துழைப்புக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஒரு தந்தையோ, தாயோ தம் குழந்தைக்குத் தேவையான அறிவினை — உடல் மாற்றங்களுடன் தொடர்பான விஷயங்களைப் போதிக்கப் பயப்படுகிறார்கள். உடல் ரீதியான விஷயங்களைத் தெரிவிப்பதில் உள்ள வெட்கம் அவர்களைத் தடுத்துவிடுவது. இதனால், சிறுர்கள் தாமே அவற்றை ஆராய முற்பட்டுத் தவறுன வழியில் செல்ல முற்படுகிறார்கள்.

இன்னொரு கோணத்தில் சிந்திக்கும்போது. சிறுர்களின் முன்னேற்றத்துக்கான நடவடிக்கைகள் கைக்கொள்ளப் படாதது மட்டுமல்ல. எதிர்மறைவாக சிறுவர் நலனுக்குக் குந்தகமான காரியங்கள் காரணமாக நடைபெறுவதையுமே காணலாம்.

நாட்டில் அடிக்கடி நடைபெறும் அசும்பாவிதங்கள், இதனால் ஒரு புறத்தில் ஒதுங்குகின்ற அகதி களுக்குப் பாடசாலைகள் முகாம்களாக அமைதல். அடிக்கடி ஹர்த்தால், பகிள்கரிப்பு முதலியன நடைபெறுதல் ஆகிய காரணங்களால் பாடசாலை நாட்களிலும் பார்க்க விடுமுறை நட்களே அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. பாடசாலை நாட்களிலும்கூட ஆர்வமாகப் போதிக்கக்கூடிய நிலையில் நமது ஆசிரியர்களின் மனதிலைகள் சகலுமாக இல்லாமல் அடிக்கடி நாட்டு நிலைமைகள் குழப்ப மேற்படுத்துகின்றன.

சுதந்திரமாக வெளியில் உலாவித்திரிய முடியாமல் வீட்டிற்குள்ளேயே முடங்கியிருக்க வேண்டிய நிலையில் இனைய சந்ததியின் மனதிலை பாதிக்கப்படுகிறது. விரைந்து செல்லும் வாகனங்களின் ஒடைகளும், அவ்வாகனங்களில் செல்வோரது உறுத்தற் பார்வைகளும் அவைபற்றியே யாவரும் பேசிக்கொண்டிருக்கின்ற குழுவிலையும், கதவியமற்று ஏங்குகின்ற உள்பாங்கை ஏற்படுத்தி சிறுர்களின் உள் நலத்தை மிகவும் பாதிக்கின்றன. எதிர்காலத்தைப் பற்றிய பயங்கரும் நம்பிக்கையின்கையும் தீவிரமான பாதிப்பையும் ஏற்படுத்தி ஒரு தாழ் மடைமாற்றத்தை உருவாக்குகின்றன. தீவிரமான பாதையை நோக்கிச் சின்னங்குசிறு பாதங்கள் கடைபோட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகின்றது. எதிர்காலத் தேசிய நலத்தின் முன்னேடுகளான இன்றைய இனைய சுமுதாயத்தைத் தடம்புளாமல் நேர்வழியில் செலுத்துவதற்கேந்ப முறையில் நமது நேசத் தலைவர்கள் வழிகாட்டுவார்களாக.

நாம் நடத்திய நாவன்மைப் போட்டி

ஸீர்ப்பாசனத் திணைக்களத் தழிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகக் கிளிநொச்சிப் பிராந்தியக் கிளைசார்பாகக் கிளிநொச்சிப் பிராந்தியக் கொத்தணிப் பாடசாலைகளுக்கிடையில் ஒரு நாவன்மைப் போட்டி ஜனன் மாதம் இருபத்தோராம் தேதி கிளிநொச்சி கனிஷ்ட வித்தியாலயத்தில் நடத்தப்பெற்றது.

கழகத்தின் செயலாளர் திரு. ம. கனகலிங்கம் அவர்கள் மங்கல விளக்கேற்றி வைக்க, திரு. க. சிவரத்தினம் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு விழவாகவே ஆரம்பித்தது போட்டி நிகழ்ச்சி. பிரதம விருந்தினராகக் கல்வி அதிகாரி திரு. எஸ். சோமசுந்தரம் அவர்களும், சிறப்பு விருந்தினர்களாக பிரதம ஸீர்ப்பாசனப் பொறியியலாளர் திரு. ச. சிவகுருநாதன், கொத்தணிப் பாடசாலைகளின் அதிபர் திரு. இரா. சின்னத்தம்பி, கனிஷ்ட வித்தியாலய உப அதிபர் திரு. த. கோபாலபிள்ளை ஆகியேரும் கலந்து கொண்டனர். போட்டிகளைக் கழகத்தின் காப்பாளர் திரு. ம. சபாரத்தினம் அவர்கள் ஆரம்பித்து வைத்தார்.

ஆரம்ப பிரிவு, கீழ்ப்பிரிவு, மேற்பிரிவு ஆகிய மூன்று பிரிவுகளில் முறையே “அன்னையும் பிதாவும்”, “பாரதி யார்?”, “வள்ளுவன் கூறும் வாழ்க்கை” ஆகிய தலைப்புகளில் மொத்தம் இருபத்தாறு மாணவர்கள் போட்டியில் கலந்து கொண்டனர்.

போட்டியின் நடுவர்களாக செல்வி. அ. புனிதவதி, திருவாளர்கள் மர. வரராஜசிங்கம், இ. சிவபுண்ணியம், ஏ. சி. வினேதாஜ் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

விழவில் பெருந்திரளாகப் பாடசாலை மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும், ஸீர்ப்பாசனத் திளைக்கள் ஊழியர்களும் கலந்துகொண்டனர். கழகத்தின் உபசெயலாளர் திரு. ச. குமரகுரு அவர்களின் நன்றியுரையுடன் போட்டிகள் நிறைவுற்றன. போட்டிகளில் முதல் மூன்று இடங்களைப் பெற்ற மாணவர்களின் பெயர்களை அறிவித்து அவர்களை மேடைக்கு அழைத்துப் பாரட்டினார் பிரதிப் பணிப்பாளர் திரு. ம. சபாரத்தினம் அவர்கள்.

இவர்களுக்கான பரிசுகள் ‘அருவி’ வெளியீட்டு விழவில் வழங்கப்படுமென்றும், ஒவ்வொரு பிரிவிலும் முதலிடம் பெற்றவர்களுக்கு அவ்விழா மேடையில் சொற்பொழுவாற்ற இடம் கொடுக்கப்படுமெனவும் அறிவிக்கப்பட்டது.

பரிசு பெற்றேர்:

- ஆகிப பிரிவு:** 1. செல்வி. த. சாந்தகேளரி—கனகபுரம் அ. த. க. வித்தியாலயம்
2. செல்வி. ஆ. கலைவதனி—புனித திரேசா மகளிர் மகா வித்தியாலயம்
3. செல்வி. ச. சக்தி—கிளிநொச்சி மகா வித்தியாலயம்.

- கீழ்ப்பிரிவு:** 1. செல்வன். சி. ஜீவா—கனகபுரம் அ. த. க. வித்தியாலயம்
2. செல்வி. சி. வானதி—புனித திரேசா மகளிர் மகா வித்தியாலயம்
3. செல்வி. ஆ. கலைவாளி—புனித திரேசா மகளிர் மகா வித்தியாலயம்

- மேற்பிரிவு:** 1. செல்வி. அ. மதிபவாளி—புனித திரேசா மகளிர் மகா வித்தியாலயம்
2. செல்வி. வை. கோசலை—கிளிநொச்சி மகா வித்தியாலயம்
3. செல்வி. மு. நிர்மலா—கனகபுரம் அ. த. க. வித்தியாலயம்.

பணிப்பாளரின் ஆசிச்செய்தி

நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகத்தோடு நான் ஆரம்ப காலம் முதல் ஈடுபாடு கொண்டு வருகின்றேன். நாளாந்தம் கழகம் வளர்ந்த வண்ணமிருக்கக் காண்கின்றேன். பொறியியல் திணைக்களம் ஒன்றின் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகம் இத்தனையாண்டுகள் சிரான வளர்ச்சியை இயாவிட்டது பெற்ற வருவது கண்டு பூரிப்படைகின்றேன்.

வெள்ளி விழாவைக் கண்ட கழகம் தனிகை நிலையத்தோடு நின்ற விடாது பிரதேசத்தோறும் கிளைகளை நிறுவிச் சேவை செய்து வருவது காலத்தோடு ஒத்த செயலேயாகும்; செயல்பாடுகள் ஒரே இடத்தில் தேங்குவதைவிடப் பரவலாகக்கப்படுவதே இன்று அரசின் நோக்கமாகவும் இருக்கின்றது. இதனை அனுசரித்து எமது கழகமும் பிரதேசப் பிரதிப் பணிப்பாளர் அலுவலகங்கள் தோறும் கிளைகளை நிறுவி சேவை செய்வது பெருமைக்குரிய செயலாகும்.

அவ்வழியில் முதன்மையாக கிளங்கும் கிளிநொச்சிக் கிளை, தலைமை நிலையத்தின் சார்பில் “அருஙி” இதழை வெளியிட்டு எமது கட்டமையின் பெரும் பகுதியைச் சுமப்பதை நான் உள்மாரப் பாராட்டுகிறேன். இக் கிளையின் சேவை மற்றக் கிளைகளுக்கும் ஓர் உந்து சக்தியாகத் திகழ்டும்.

எமது கழகம் மேலும் தழைத்தோங்க எல்லாம் வன்ற இறைவன் அருள் புரிவாராக!

அ. ஜே. பி. பொன்ராஜா
(நீர்ப்பாசனப் பணிப்பாளர்)

நீர்ப்பாசனத் திணைக்களம்,

கொழும்பு-7.

1984-06-21.

சிறுகதைப் போட்டு முடிவுகள்

நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகம் நடத்திய
சிறுகதைப் போட்டியில் பரிசு பெறுவர்கள் விபரம் வருமாறு:

முதற்பரிசு ரூபா 150-00 பெறும் சிறுகதை:

“மேட்டுக் காணி”

எழுதியவர்: வரணியூர் சி. கந்தசாமி, இல: 77, குமரபுரம்—பரந்தன்.

இரண்டர்ம் பரிசு ரூபா 100-00 பெறும் சிறுகதை:

“அலியன் யானை”

எழுதியவர்: ச. முருகனந்தன், உதவி வைத்திய அதிகாரி, கரணவாய் தெற்கு—கரவெட்டி.

மூன்றும் பரிசு 75-00 பெறும் சிறுகதை:

“பூவினும் மெல்லிய பாறைகள்”

எழுதியவர்: க. தாமரைச்செல்வி, இல: 77, குமரபுரம்—பரந்தன்.

பாராட்டுப் பெறும் இரு சிறு கதைகள்:

“அவன் உரமாகட்டும்”

எழுதியவர்: சி. எம். நவரத்தினம், கந்தசேனைத் தோட்டம்—நமுனுகுளை.

“புதிய நாஸ்திகன்”

எழுதியவர்: வசந்தி கணகசபை, மே/பா. பொன். புஷ்பரத்தினம்,
“தேவி வாசா” பலாலி வீதி, திருநெல்வேலி வடக்கு—திருநெல்வேலி.

போட்டியில் கலந்துகொண்ட அனைவருக்கும் எமது வாழ்த்துக்களும்
நன்றிகளும் உரித்தாகுக!

முதற்பரிசுச் சிறுகதை இவ்விதமில் பிரசரமாகியுள்ளது. இரண்டாம், மூன்றும்
பரிசுக் கதைகள் ‘அருவியின் அடுத்த இதழில் வெளிவரும்.

—தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகத்தினர்

“புதைந்த நிலையில் விளைந்த தெளிவுகள்”

—சிறிது கற்பண கலந்த டன்னமக் சம்பவம்—

ஏ. சி. வினேதராஜ்

(பிரதிப் பணிப்பாளர் அலுவலகம்—கிளிநோச்சி)

“சேர இருக்கு கவனமாய் ஜீப்பை விடு” என்று சொல்லி வாய் மூடவில்லை. முன் சில்லு கண் இரண்டும் சேற்றுக்குள் ஈங்குக் குறித்தன. பின்னால் ஜீப்பை எடுப்பதற்காக முயன்று இன் சில்லுகளையும் முற்குக் கேற்றுக்குள் இறக்கிவிட்டு “என்ன சேர செய்யிறது” என்று லாகவமாகக் கேட்டார் அந்த ஜீப் சாரதி. “என்ன செய்யிறது என்று என்னைக் கேட்டா, நான் என்ன செய்யிறது. போய் ஒவ்வுக்கியரிட்டை சொல்லி ஆக்களையும், சுர்ரையும் கூட்டிக் கொண்டுவா” என்று சொல்லிவிட்டு அக்கம் பக்கம் பார்த்தேன், ஏதாவது சிழுள் கிடைக்குமா என்று.

இளையர்ல் வேயப்பட்ட அழகான கூறையிடு. அதன் முன்னே நேர்த்தியாக வைக்கப்பட்ட குமரங்கள், ஆங்கால்கே ஒங்கி வளர்ந்த தென்னை மரங்கள், அதனிடையே அடர்த் தியாகச் சடைத்த மா மரங்கள். இளையர்ப்பாறவதற்கு அதைவிடச் சிறந்த இடம் கிளிநோச்சியிலேயே கிடைக்க மாட்டாத என்ற எண்ணிய வண்ணம் ஆட்கள் யாராவது தெப்புகின்றனரா? என்று உற்று நோக்கினேன். “வாருங்கோ தம்பி, என்ன ஜீப் புதைஞ்சு போக்கதே, இந்த ஜீப்பு களைக் கண்டாலே எனக்கு உதற்றல் எடுத்துப் போடும், நீங்க என்ன இரிகேளே, சுர்ர் வந்து கட்டி இழுத்தால் தான் உது வெளியிலை வரும். மூந்தாள் காலமை ஒரு சுர்ர் புதைஞ்சு நேற்றுப் பின்னேரம் தான் ஒரு மாதிரி வெளியிலை எடுத்தலை. இந்த முறை வந்த மழுயாலை இந்த ரேட்டெல்லாம் ஒரே சேரும், சுதிய மாப போச்சது. “இஞ்சு புள்ள ஒரு பாய் கொண்டு வந்து போடு மேஜை, இரு தம்பி உதிலை.” எனக்குப் பேசுவதற்கே சுந்தர்ப்பம்

கொடுக்காது நடந்தலை, நடக்கப்போவதை எல்லாவற்றையும் அறிந்தவர் போன்று, ஒரு முதியவர் என்னை அப்படி வரவேற்றுக்கொண்டிருந்தார். அகன்ற நெற்றி, கறப்பும் வெள்ளையும் கவந்த சுருட்டைத் தலைமயிர், வெள்ளை நிறத்தில் கட்டப்பொம்மன் பீசை, யாறையும் வசிகரிக்கக் கூடிய கண்கள், அகன்ற மார்பு, முதுக்கேறிய நீண்ட கைகள், வயதின் முதிர்ச்சி அவரின் உடலில் ஏற்படுத்தியிருந்த சோர்வு அவரின் கப்பிரைத்தை எந்த வகையிலும் குறைத்துக்காட்டவில்லை.

அவரின் அத்தனை பேச்சுக்களையும் ஆரோதித்துப் புன்னகைத்துக் கொண்டே அமர்ந்தேன். “நம்பி நீர் இரிகேளனிலை என்ன வேலை செய்யிறிர்?” “நான் வந்து...” தயங்கியபடியே இருந்த கொண்டு “இரிகேளன் எஞ்சினியர்...” என்ற கூறியவுடன் அவரின் முகத்தில் தௌந்த அவகம்பிக்கைக்குறி என்னை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக கியது. “என்ன தம்பி எஞ்சினியர் எண்டால் அதுக்கு ஒரு வயசு வேண்டாமே? எங்களுக்கும் இரிகேளனைப்பற்றித்தெரியும் தம்பி.” நான்கூறிய பதிலை எந்தவித சந்தேகமுமில்லாமல் பொய் யாக்கிவிட்ட அந்தப் பெரியவரின் வர்த்தை களைக் கேட்டு அழுவதா சிறிப்பதா என்று தெரியாமல் நிற்கும் போதே “அப்ப நீர் பெரியஜூயா ஏக்குக் கீழூயே வேலை செய்யிறிர்” என்று தொடர்ந்தார். “பெரியஜூயா என்றால் நீங்கள் யாரைச் சொல்லுறியன் எண்டு விளக்கேலை” என்று நான் தயங்கியபடியே விளவினேன். “பெரியஜூயாவைத் தெரியாமல் இரிகேளனிலை வேலை செய்யிறியன்...ம... என்ன செய்யிறது... உங்கட... இலாகாவுக்கே பெரியவர், எங்களுக்கெல்லாம் கடவுள் மாதிரியான குமாரசாமி-

ஜூயா தான்” மீண்டும் சிரிக்கிறார். தனது பதி னேழு வயதில் நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்தில் கடமையாற்ற தொடங்கி காற்பத்திலும்நுற வருடம் கடமை, சண்னியம், கட்டுப்பாடு கோப்பு களுக்குள்ளே சேவையாற்றி அதில் கடைசியீட்டு வருடங்களையும் கிளிநெராச்சி விவசாயிகளின் தேவைகளுக்கு ஒரு பொறியியலாளராக மட்டு மன்றாது ஒரு ஆசானத், ஒரு தலைவனுக தனது சேவையை அரிப்பனித்த திரு. குமாரசாமியை கிளிநெராச்சி விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில் அவர்தான் நீர்ப்பாசன இலாகாயிற்கே பெரியவர் என்று அவர்கள் என்னுடையில் எந்த வித தவறுமிகுக்க முடியாது என்று என்னால் கிணைக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. ஆனாலும் அவர் மீதுள்ள மரியாதையை கிணைத்து பெருமைப்படுவதா? அல்லது நீர்ப்பாசன இலாகா வைப்பற்றி விவசாயிகளுக்குள்ள தெளிவை எண்ணி சிறுமைப்படுவதா? என்று தெரியாமல் திகைத்தேன். “அது இல்ல பெரியவர், உங்கடை பெரிய ஜூயா தான் இந்தப் பகுதிக்குப் பொறுப்பு ஆனால் அவருக்கு மேலும் வேலை செய்யிறவை கிளிநெராச்சியிலே இருக்கின்றது”. “என்ன தமிழி?” ஆச்சரியமாகக் கேட்டவர் “இருக்கா உங்கட இலாகாவைப் பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்லுங்கோ தமிழி” என்று சிறுபிள்ளையைப் போல் கேட்ட போது என்னால் அவருக்கு ஒரு நீண்ட பதிலைக் கொடுக்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

“கொழும்பிலே இருக்குது நீர்ப்பாசன இலாகாவின் தலைமைக் காரியாலயம் அங்கேதான் நீர்ப்பாசனப் பணிப்பாளர் (Director of Irrigation) இருக்கிறார். அவருக்குக் கீழே இரண்டு அல்லது மூண்டு மாவட்டங்களுக்குக் கொண்டாக, பிரதிப் பணிப்பாளர் அலுவலகம் இருக்குது. கிளிநெராச்சியைப் பொறுத்த வரையில் யாழ்ப்பாண மாவட்டம், கிளிநெராச்சி மாவட்டம், மூலிலைக் தீவு மாவட்டம் ஆகிய மூண்டு மாவட்டங்களையும் உள்ளடக்கி கிளிநெராச்சிப் பிராந்திய அலுவலகம் கிளிநெராச்சியிலேயே அமைந்திருக்கு. அதிலே பிரதிப் பணிப்பாளர்தான் (Deputy director of Irrigation) பெரியவர். அவருக்குக் கீழே பிரதம நீர்ப்பாசனப் பொறியியலாளர் அதே கண்தொரிலே வேலை செய்யிறார்.

கிளிநெராச்சிப் பிராந்திய அலுவலகத் திற்குக் கீழே யாழ்ப்பாணப் பிரிவு, வவனிக் குளப்பிரிவு, முத்தையன் கட்டுப் பிரிவு, கிளிநெராச்சிப் பிரிவு எண்டு நான்கு பிரிவுகள் இருக்குது. ஒவ்வொரு பிரிவு அலுவலகத்திலும் நீர்ப்பாசனப் பொறியிலாளர், தொழில் நுட்பவியலாளர்கள், விகிதர்கள், படவரைஞர்கள் எண்டு வேலை செய்யினாம். இதிலே கிளிநெராச்சிப் பிரிவி கிணதான் உங்கடை குமாரசாமி ஜூயா பொறியியலாளராக இவ்வளவு காலமும் இருந்தவர். அவர் இப்ப இளைப்பாறிப் புது எஞ்சினியர் ஒருவர் வந்திருக்கிறார். இதுகளை விடப் பிராந்திய அலுவலகத்திலும் நீர்ப்பாசனப் பொறியிலாளர்கள், கணக்காளர், நிர்வாகத்தியோகத்தர், பட அலுவலக உதவியாளர், விகிதர்கள், படவரைஞர்கள் என்று கனபேர் வேலை செய்யினாம். ஒவ்வொரு பிரிவிலையும் நடக்கிற வேலைகளுக்கு அந்தப் பிரிவைச் சேர்ந்த நீர்ப்பாசனப் பொறியிலாளர்தான் பொறுப்பு. ஆனால் பிராந்திய அலுவலக மேற்பார்வையின் கீழே தான் எல்லா வேலைகளும் நடைபெறும். உங்களைப் பொறுத்த வரையிலை உங்களோட ரேடியான தொடர்பில் ஈடுபடுகிறவர்களைத் தான் உங்களுக்குத் தெரியும்”. உண்மையாக் சொல்லுறன தமிழி கிட்டத்தட்ட நாப்பது வருசங்களாக இந்த இரண்மடுக்குளத்துத் தண்ணியிலே விவசாயம் செய்யிறன். இரிசேக் ஜூயா மாரிட்டத் தான் தண்ணியும் கேட்டுப் பாக்கிறனன். நீங்கள் சொல்லுகிற தெல்லாம் ஒரே புதுசாக்கிடக்குத் தமிழி. நான் ஏதாவது சீழையாக கதைச்சிருக்கால் குறை விளங்காதேக்கோ தமிழி”.

“தமிழி கோவிக்காட்டி இன்னுமொரு விசயம் கேட்கலாம்” என்ற தயங்கியபடியே கேட்டார் அந்தப் பெரியவர் “ஓ தாராளமா கேளுங்கோ. ஓப் வெளியால் வருமட்டும் நீங்கள் தான் துணை” என்று அனுமதியை ஏதிர்பார்த்து இருந்தவர் போன்று மீண்டும் தனது கேள்விக் களையைத் தொடுக்கத் தொடக்கினார். “உலக வங்கி உதவியோடு குளத்தைவெட்டி ஆழமாக்க கப் போகின்மாம். ஆழமாக்கினால் சிறபோகக் கிற்கு முழு இடமும் செய்யல்மாம். ஆதோட அடுத்த சிற போகத்திற்குக் குளத்தைத்

திறந்து விடப் போகிறதாகவும் குளத்திலிருந்து பத்தாம் வாய்க்கால் மட்டும் கொங்கிறீற்றுப் போடப்போறதாகவும் கதைக்கிறுங்கள் என்ன தமிழ் பேசாமல் இருக்கிறியல்” என்னைப் பார்த்தபடியே கேட்டார். “குளத்தை ஆழமாகக் கிறதில் எந்தவித பிரயோசனமும் இல்லை பெரியவர் எல்லா வாய்க்கால்களும் உங்கடை வயல்கள் இருக்கிற மாதிரியை வைச்சுத்தான் வெட்டப்பட்டிருக்கு. குளத்தில் இருந்து நீர் வெளியேறகின்ற இடத்தை (Sluice Level) ஆழமாக்க முடியாது. அந்த வெல்லுக்கு மேலே இருக்கிற தண்ணிதான் வயல்களுக்குப் பரயக்கூடியது. ஆகவே குளத்தை வெட்டி ஆழமாக்கிறதால் வயலுக்குப் பாயக்கூடிய தண்ணின் அளவைக் கூட்ட முடியாது. அதால் எந்தவித பிரயோசனமும் இருக்காது ஆனால் மண்கட்டினுடைய உயரத்தைக் கூட்டிறதாலே கூடிய அளவு தண்ணினை சேமித்து வைக்கலாம். அதாவது வான்கட்டு மட்டத்தையும் (Spill Crest) உயத்து வேணும். ஒரு அடி உயரத்தாலே வான்கட்டு மட்டத்தை உயத்தினால் கிட்டத்தட்ட 7000 ஏக்கர் அடி தண்ணியைக் கூடச் சேமிக்கலாம். சிறு போகத் திற்கும் 1000 ஏக்கருக்குக் கிட்ட மேலதிகமாகச் செய்யலாம். ஆனால் வான் கட்டை உயத்திற்கிலை பல செவல் முறைப் பிரச்சினைகள் இருக்குது. அப்படியிருந்தாலும் கூட ஒரு அடியாலே வான் கட்டை உயத்தை ஒரு தீர்மானம் புனரமைப்புத் திட்டத்திலை இருக்குது. ஆனால் குளத்தை ஒருபோதும் திறந்துவிடப் போறதில்லை. உங்கட சிறு போகத் திற்கும் எந்தவித ஆபத்தும் வரப் போறதில்லை. ஆனால் வாய்க்கால்களைப் புனரமைப்புச் செய்யேக் குள்ள ஒவ்வொரு வருடமும் ஒவ்வொரு ஒவ்வொரு பகுதியை, அதாவது வேலை செய்கிற பகுதியை, சிறு போகத்திலை இருந்து நிப்பாட்டி அவயங்க்கு வேற பத்திக்குத் தங்கடதண்ணியிப் பங்கை மாத்தக்கூடிய அனுமதி அளிக்கப்படும். அதோடை பறந்தன மட்டும் வாய்க்கால்லை கொங்கிறீற்றுப் போடுது இயலாத காரியம். அப்படிப் போடுதுதெண்டால் கிட்டத்தட்ட 11,000 கிடையும் கொங்கிறீற்றுத் தேவை. கொங்

கிறீற்று போடுதால் கிடைக்கக்கூடிய பிரயோசனத்திற்கு பெறுமதி அற்ற அளவு செலவு செய்ய உலக வங்கி அனுமதிக்காது.

“அப்படியெண்டாத் தமிழ் இப்ப வாய்க்கால்லை தண்ணி நல்லாததான் ஒடுது. வாய்க்காலுக்கு கொங்கிறீற்றுப் போடுது இல்லை யெண்டு சொல்லியள். அப்ப உலக வங்கி உதவியால் என்ன செய்யப் போறியள். அப்படிச் செய்யிறதால் என்ன பிரயோசனம் எண்டு கொஞ்சம் சொல்லுங்கோவன் தமிழ்”.

“முந்தின காலங்களிலை குறைஞ்சு சனத்தொகையின் தேவைகளை நிவர்த்தி செய்யக்கூடிய அளவிற்குத் தண்ணி இருக்குது. அதனாலே தண்ணியைக் கட்டுப்படுத்த எந்தவித அவசியமுமில்லாமல் போச்சது. ஆனால் இப்ப அப்படியில்லை. எக்கச் சக்கமாகப் பெருகிவிட்ட சனத்தொகையினர் தேவைகளைச் சரிக்கட்ட இருக்கிற தண்ணி காணுது. ஆனபடியாலை இருக்கிற ஒவ்வொருதுளி தண்ணியைப்படியும் மிகக் கவனமாகப் பாரிக்க வேண்டிய அவசியமேற்பட்டுப் போச்சது. உலக வங்கியின் உதவியாலை கடக்கப் போற நீர்ப்பாசனப் புனரமைப்புத் திட்டத்தின் நேர்க்கம் தண்ணியை அளவரகவும் திட்டமாகவும் பாரிக்க வழிமுறை செய்யிறது. (Improved Water Management) ஆனால் நீர்ப் பாசனப் புனரமைப்புத் திட்டத்தைச் செயல் முறைப்படுத்த நான்கு விதமான அடிப்படைத் தேவையள் இருக்கு.

முதலாவதாக ஒரு வாய்க்காலின்றை அல்லது வாய்க்கால்லை இருக்கிற அமைப்பின்றை பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தல் (Salty of the channel and structures) உதாரணமாக ஒரு வாய்க்கால் ஒரு பக்கத்தாலே இடஞ்ச விழுந்தால் அதைக் கடுக்கத் தாங்கு சுவர் (Refaining wall) ஆக்கன் வாய்க்கால்லை இறங்கி கடக்கிற தாலே இடஞ்ச போறதைக் கடுக்க நடைபரலம் இடஞ்ச போற அமைப்புக்களைத் திருத்திப்புது அமைப்புக்கள் (New Structures) இப்படியாக வாய்க்காலின்றை பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்த வேலைகள் பல செய்யப்படும்.

இரண்டாவது தேவையான அளவு தண் னியை வாய்க்கால்லை செலுத்தக் கூடிய வகையில் வாய்க்கால்லை பெருப்பித்தல் (Increasing the capacity) அதாவது பிரதான வாய்க்கால், கிளை வாய்க்கால், பகிர்வு வாய்க்கால், வயல் வாய்க்கால் என்ற ஒழுங்கில்தான் தண்ணி வயலுக்குப் பாச்சுறது என்று உங்களுக்குத் தெரிஞ்சிருக்குமே. இந்த வாய்க்காலின்றை அளவு தேவையான தண்ணியைப் பாச்சிறதுக்கும் காணுமல் இருந்தால் அப்பிடியான வாய்க்கால்களைப் பெருப்பித்தல், வாய்க்காலிலை தண்ணியைப்படிடுகிற குழாய்களின்றை அளவுகள் காணுமல் இருந்தால் அவற்றையும் பெரிசாக்கல் போன்ற வேலைகள் செய்யப்படும்.

மூன்றுவதாக வாய்க்கால்லை போற தண்ணியின்றை அளவை நிறைவு படுத்தவும். மட்டப் படுத்தவும் தேவையான அமைப்புகளை அமைத்தல். (Construction of Regulator and Control Structures) உதாரணமாக வயல் வாய்க்கால்லை போற தண்ணியைக் கட்டிறத்திற்குப் பகிர்வு வாய்க்கால்லை நெகுலேற்றர் கட்டப்படும். அதே நேரம் பகிர்வு வாய்க்கால்லை முன் பகுதியில் இருக்கிற பைப்புகளில் கூட தண்ணி போச்சுது எண்டால் பின்பகுதிக்குத் தண்ணீர் காணுமல் போயிடும். அப்படிப்பட்ட பைப்புகளுக்கெல்லாம் தடிப்பு வசதிகள் செய்யப்படும். (Gate Facilities)

கடைசியாக ஒவ்வொருவாய்க்கால்களிலையும் போற தண்ணியையும் அளக்க அளவு கருவிகள் அமைத்தல், அதாவது விவசாயிகளும் சுலபமாக அளவுகள் பர்க்கக்கூடிய வகையில் அளவுக் கருவிகள் ஒவ்வொரு வாய்க்காலிலும் கட்டப்படும்.

“இவையெல்லாம் செய்து முடிந்தால் ஒவ்வொரு விவசாயியையும் திருப்பதிப்படுத்தக் கூடிய வகையிலை தண்ணி அளந்து வாய்க்கால்லை அனுப்பப்படும். முன் பகுதி ஆக்களுக்குக் கூடவும் போகாது. பின்பகுதி ஆக்களுக்குக் குறைவாயும் போகாது. ஆனால் எல்லாவற்றை முழுவிட விவசாயிகளின்றை ஒத்துழைப்புத்தான்

இந்தப் புனரமைப்புத்திட்டத்தின் வெற்றிக்கு அத்திவாரமாக இருக்கும். கணக்காகத் தண்ணியைப் பாங்கிறதால் கூடத் தண்ணியைக் குளத்திலை வைச்சுக் கூடிய பரப்பில் சிறு போகம் செய்யலாம்.” எல்லாமே “ஷ்ளங்கின மாதிரியும் இருக்குத் தமிழ். ஒன்றுமே விளங்காதது மாதிரியும் இருக்கு தமிழ் ஏன்னமோ ஆண்டவன் அருளாலை எல்லாம் நல்லாக நந்தாச்சுரி.”

ஜீப்பின் அருகே ஒவசியரும் சில ஆடகளும். ஜீப் சாரதியும் வந்து நிற்பது தெரிந்தது. “அப்ப நான் போயிற்று வாறன் பெரியவர்” “ஓம் தமிழ் எப்பவாலும் இங்காலப் பக்கம் வந்தா இங்கேயும் வாங்கோ தமிழ்.” புனரகைத்துக் கொண்டே அந்தப் பெரியவரி டமிருந்து விடை பெற்று, ஜீப்பை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினேன்.

மலர்களே!

காலையில் மலர்ந்த காட்டு மலர்களே மாலையில் உங்கள் கண்கள் சிவந்ததென் காத்திருங்கள் காடுகள் ஒரு நாள் களனியாகும் காலனின் வரவை கண்கள் கூறும்.
மலர்களிலே பல நிறங்களைக்கு அதில் மனிநத மனங்களின் நிறம் கண்டேன் மலர்களிலே பல குன்முன்று அக்குணங்களினால் மனிதரை இனங்களை கண்டேன்.

இதயம்

சின்னச் சின்னச் சிட்டு கை முட்டி வண்ணச் சிட்டு தொட்டு சிட்டால் சுருங்கும் கண்டு விட்டால் சுற்றும் துன்பம் கண்டால் ஏய்கும் துணையைப் பிரிந்தால் வாடும் இன்பம் வந்தால் தாவும் இதயம் என்னும் சிட்டே!

—நயினைப் புனிதா

வாடுகலை வாணி என்றேன் வந்ததோரு காற்செருப்பு!

“கோப்பாய் எஸ். சிவம்”

(பிரதிப் பணிப்பாளர் பணிமணி-சிலிகொச்சி)

பள்ளியிலே நான்படித்த காலத் தோர்நாள்
பகற்கனவு கண்டதனால் நான் அடைந்த
அல்லவினை உங்களுக்குக் கூறவேண்டும்
அதற்காகக் கவியொன்றை எழுதுகின்றேன்.

புரட்டாதி மாதமது ஆதலாலே
பொழுதெல்லாம் சாசுவதி பூசைக்காலம்
கரைச்சலில்லைப் படிப்புமில்லைப் பத்து நாளும்
காலீமுதல் மாலீவரை பூசைதானே.

ஆன்றெருநாள் பூசையினை முடித்தபின்னர்
அவல் கடலை வயிழுர் உண்டுவிட்டே
பின்னர் எங்கள் வகுப்பறைக்கு நாங்கள் சென்றே
பெருமகிழ்வாய் இடங்களிலே அமர்ந்து கொண்டோம்.

அசிரியர் வரவில்லை அதனாலே
அவல் கடலை உண்டக்களை உடலை வாட்ட
ஆசனத்தின் மீதமர்ந்த வாரே மேசை
அதன் மீது தலைசாய்த்துத் தூங்கலானேன்.

தேடி நிதம் கலைவாணி பாடல் பாடித்
திரிந்ததனால் கனவினிலும் வாணி வந்தாள்
“வாடுகலை வாணி!” என்றேன், கனவும் நீங்க
வந்ததோரு காற்செருப்பு என்னை நோக்கி.

முகத்தினிலே காற்செருப்பு மோதி வீழு
முகம் நிமிர்த்திப் பார்த்தனனான் திகைப்பினேடு
வகுப்பினிலே படிக்கின்ற எங்கள் தோழி
வடிவழகி ‘கலைவாணி’ அருகே நின்றுள்.

என் வகுப்பில் கலைவாணி என்றெருத்தி
இருப்பதுனை நான் மறந்து கனவில் வந்த
என்னருமைக் கலைவாணி தனை அழைத்தே
இன்னலிலே நான்மாட்டிக் கொண்டேன் அந்தோ!

என்ன மிஸ்டர் மறுசெருப்பும் தரவா?” என்றே
என்னை அவள் கோபமுடன் கேட்டுள்ளிருள்
இன்றெருகால் பகற்கனவு காலேன் என்ற
என்னமுடன் தலைகுனிந்து நானும் நின்றேன்.

ஏதும் சுமையில்லை!

—வெல்லிதாசன்—

(பிரதிப் பணிப்பாளர் பணிமனை-திருக்கோணமலை)

தாய்க்கு தான்சுமக்கும் பிள்ளை சுமையில்லை—நல்ல
தந்தைக்கு தன்குடும்ப பாரம் சுமையில்லை
சேய்க்கு தான்செய்யும் குறும்பு சுமையில்லை—இந்த
செகத்திற்கு மனிதரது செயல்கள் சுமையில்லை.

அறிவாற்றல் உள்ளேஷர்க்கு ஆக்கம் சுமையில்லை—அது
அல்லாத கீழோர்க்கு அழித்தல் சுமையில்லை
பழிசொல்லும் மனிதருக்கு பாவம் சுமையில்லை—நற்/
பண்பில்லா சிலபேர்க்கு பகையை சுமையில்லை.

கற்பில்லாப் பெண்மைக்கு களங்கம் சுமையில்லை—என்றும்
கண்ணியாய் வாழ்வோர்க்கு துன்பம் சுமையில்லை
சொற்பிறழா மனிதர்க்கு நேர்மை சுமையில்லை—நீதம்
சுந்தேட நினைப்போர்க்கு சோம்பஸ் சுமையில்லை.

அயாத நெஞ்சுக்கு உழைப்பு சுமையில்லை—நல்ல
அன்பான வாழ்வுக்கு சேவை சுமையில்லை
போரானி ஆகிசிட்டால் உயிரும் சுமையில்லை—இங்கு
புகழ்காண நினைத்தால் போகும் சுமையாமோ?

நட்பு

ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொண்டு அவரது உள்ளத்தை அறிந்து உறவினை
ஆக்கி அமைப்பதே நட்புடமையாகும்: நண்பர்கள் இடையே இடம்பெறும் உரையாட
இலக்கோ அல்லது உறவாடவுக்கோ அர்த்தம் கொடுக்க முன்றுமவர் தேவையில்லை.
அவர்கள் நினைப்பது பேசுவது எல்லாம் ஒருவரை ஒருவர் சார்ந்ததாகவே இருக்கும்.

“நன் பேச நினைப்பதெல்லாம் நீ பேச வேண்டும்”

—கவிஞர் கண்ணதாசன்

இரு ஆண்கள் ஒரு தட்டில் உண்டால் அது நட்புக்கு ஆதாரம் ஒரு ஆணும்
பெண்ணும் ஒரே தட்டில் உண்டால் அது காதலுக்கு ஆதாரம். ஆணையும் பெண்ணையும்
நாதல் கண்ணேட்டத்திலேயே பார்த்துப் பழகிய சமுதாயம் இவர்களிடையே வயதேறிய
போதும் தொடரும் தோழுமையை நட்பாக சீரணிக்க முடிவதில்லை.

உண்மை நட்பு உள்ள இடத்தில் அகங்காரம் அசிரித்தை அவமரியாதை எதுவும்
இருக்க முடியாது. அங்கே அங்கு, அமைதி, கருணை, கரிசனை அனைத்தும் நிறைங்
திருக்கும்.

உயிர் காக்கும் உத்தம தோழுர்கள் நட்புக்கு இலக்கணமாகத் திகழ்கின்றார்கள்.
எதனை இழக்கக் கூடாதோ அதனை இழக்கவும் தயாராயிருக்கின்றார்கள்.

இதனைத்தான் கவிஞர்: “கொண்டு வந்தால் தந்தை,

கொண்டு வந்தாலும் வராயிட்டாலும் தாய்,

கொலையும் செய்வாள் பத்தினி,

உயிர் காப்பான் தோழுள்” என்றார்

தொகுப்பு. கி. சுசீதானந்தம்

சிறு கதை

தவறுகளும் நண்டனாகளும்

“தாமரைச் செல்வி”

முழுங்கல்காணைக் கட்டிக்கொண்டு குடிசைத் திண்ணையிலேயே அமர்த்துவிட்டாள் மீனு.

முகம் ‘உம்’ என்றிருந்தது.

காலை ரேத்து ஆரவாரம் தெருவில் தெரிந்தது. இவர்கள் குடிசைக்கு எதிரே தெருவில் ஊர்ப் பொதுக்கணறு இருந்தது. அக்கம் பக்கத்துப் பெண்கள் தண்ணீர் அல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களது சத்தம் பலமாய்க் கேட்டது. என்னதான் அப்படி ஓயாமல் கதைப்பார்களோ...

“மீனு...மீனு .. எங்கையடி இருக்கிறாய். ஏனையில தம்பி அழுகிறான், ஆட்டி விடு”

உள்ளேயிருந்து அம்மாளின் குரல் கேட்டது.

மீனு அசையவில்லை.

மீனாவுக்கு அடுத்தவன் முற்றத்தில் சொறி காட்டன் விளையாடிக் கொண்டிருந்தான். வெளிரூசு சமயமென்றால் “என்னடா நாயோட விளையாட்டு” என்ற கிட்டிக் காதில் முறக்கி முதுகில் போட்டு இழுத்து வருவாள்.

இங்கைக்கு மனம் சரியில்லை.

வயிறு புகைந்தது, மனம் எரிந்தது.

அம்மோய்! பசிக்குதம்மா... பசிக்குது....
மனம் ஒலமிட்டது.

“மீனு!” கனகச்தின் கத்தல்.

“என்ன?” என்றால் எரிச்சலோடு.

கனகம் திண்ணைக்கு வந்தாள்.

“கழுதை! ஜிக்கை என்னடி செய்யிறும். கூப் பிடுறன் காதில் விழுமேலையே இப்பிடி இருந்தால்...”

“வேற என்ன செய்யிறது....”

“எட்டு மணிக்கு ருக்மணியம்மா விட்டுக்குக்கட்டப்போக வேணுமல்லேடி.”

“என்னுல ஏலாது. இரண்டு நாளாய் நி சோறே தரேலை, வெறும் கஞ்சிதானே தாரைய். எனக் குப் பசிக்குது”

குரல் உடைந்து போக அழுகை எட்டிப் பார்த்தது.

“இன்டைக்கு நி போய் வேலை செய்திட்டு வா, நான் சோறு காய்ச்சி வைக்கிறன், என்ன குஞ்ச...”

அம்மா இப்படி கெஞ்சவதையும் அவளால் தாக்க முடியவில்லை.

“கட்டாயம் நான் வர சோறு வைச்சிருக்க வேணும்”

இரு விரலை உயர்த்தி எச்சரித்தாள்.

“ஓம் பிளைக்கு கட்டாயம் வைக்கிருப்பன். கெதியாய் போம்மா. அங்க பார்த்துக் கொண்டு நிப்பினம்.

மீனு அம்மாவை நம்பிக்கையோடு பார்த்துவிட்டு எழுந்தாள். போகிற போக்கில் ஏனையையும் ஆட்டிவிட்டுப் போனான்.

வாளிக் தண்ணீரில் முகம் கழுவி... அம்மாளின் பழைய சேலைபால் துடைத்து தலையை இழுத்துக் கொண்டாள்.

“அம்மா...”

“என்னாடி நி இன்னும் போகேலையே...”

“இந்த ஒரு சட்டைப்போட தான் கெடுகவும் வாறனான் என்று அந்த ஹோஸ்டலில் இருக்கிற அக்காமார் பகிடி பண்ணுகினம், உணக்கு வேற சட்டை இல்லையோ என்டு” சிறுக்கினாள்.

“அதுக்கென்ன... இந்த மாசம் உணக்கு ஒரு கட்டை கைச்சுத் தாறன். கெதியாய்ப் போ குஞ்சு.”

“ஓம் போறன். பகிக்குது அம்மா” கண்கள் கனத்து.

“சனியனுக்கு எப்பவும் சாப்பாட்டிலதான் நினைவு, போவனடி”

“ஓ... நீ சொல்லுவாய், எனக்கு தலையைச் சுத்தித்து. ஆன சாப்பாட்டுக்கு வழியோ... உடுப் புக்கு வழியோ... ஒரு நாசமும் இந்த வீட்டில் கிடைக்காது...”

அம்மா ஆத்திரத்துடன் விறகுக் கட்டையைத் தேடியபோது அவள் வெளியே பாய்ந்தாள்.

நாட்டுக் கிளையாடிய தம்பியின் முதுகில் எசிச்சல் தீர் ஒரு போடு போட்டுவிட்டுத் வெளி யேறினார்.

அவளது பன்னிரண்டுவயது வளர்ச்சிக்குப் போட்டிருந்த கட்டை இறக்கமாக இருந்தது. இரண்டு வருஷமாக இதையேதான் போடுகிறார். அம்மா எப்போது புதச்சட்டை வாங்கித்தார்ப் போகிறாரோ?

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பல அலுவலகங்களில் பணிபுரியும் பெண்கள் தங்குவதற்குத் தனது வீட்டை தந்து உதவியிருக்கிம் ருக்மணி அம்மாவின் ‘கெளரவு’ வேலைக்காரி மீனு.

காலை எட்டு மணிக்குப் போய் வீடு கூட்டி முற்றம் கூட்டி தண்ணீர் இழுத்துக் கொடுத்து கிணற்றுதில் பீபாட்ட பாத்தரங்கள் கழுவிக் கொடுத்து...

இத்தனையும் செய்து முடித்து மதியச் சமையலுக்கும் உதவி செய்து கொடுத்துவிட்டு வீடு திருப்புவாள் மீனு. இத்தனை வேலை செய்பவனுக்கு ஒரு வாய் சொறு அங்கே கிடைக்காது. தேனீ என்ற பெயரில் சிலநேரம் சுடுதண்ணீர் கிடைக்கும். ஒரு நீண்டக்கு இயன்டு ரூபா தருவாள் ருக்மணியம்மா. அதுவும் ஆயிரத்தெட்டு அர்ச்சணையுடன்.

அந்த இரண்டு ரூபா இவர்களது குடும்பத்துக்கு அத்தியாவசிய தேவையாய் இருந்தது. அதனால் பல்லைக் கடித்துக்கொண்டு பொறுமையாய் போய் வந்து கொண்டிருந்தாள் மீனு.

அந்த ஞாயிற்றுக்கிழமையாதலால் அங்கீகாதங்கியிருக்கும் பெண்கள் எல்லோருமே வீட்டிலேயே இருந்தார்கள். வானைவில் அலறிக்கொண்டிருக்கக் கூடதப் புத்தகங்களில் மூழ்கிப் போயிருந்தார்கள்.

“இவ்வளவு நேரமும் என்ன செய்தனி. இப்பதான் ஆடி அசைஞ்சு கொண்டு வராய்”

ருக்மணியம்மா சிடுகிடுப்போடு வாசலிலிருந்தார். அம்மாவிடம் சாப்பாடு கேட்டு சண்டை பிடித் தேன் என்று சொல்ல முடியுமா.

சிரிக்க நினைத்து... அதையும் செய்ய இயலாத வளாய் உள்ளே நுழைந்தாள்.

“ஓவ்வொரு அறையையும் முதல்ல கூட்டு. நல்லர தாசு தட்டிக் கூட்ட வேணும், என்ன...”

வயிற்றுள்ளற்பட்டிருந்த புகைச்சல் கண்களை லேசாப் மாப்கக் கவுத்தது. தற்காலிகமாய் அதை மறந்து துய்புத்தடியை எடுத்துக்கொண்டு ஓவ்வொரு அறையாய் கூட்ட ஆரம்பித்தேன்.

கட்டிலில் குப்புறப் படுத்துக்கொண்டு புத்தகம் படித்துக்கொண்டிருந்தவர்களும் வானைவின் பாடலோடு சேர்ந்து பாடுக்கொண்டிருந்தவர்களுமாய் ஓவ்வொரு அறையும் கலகலப்பாய் இருந்தது.

ஹாலின் கடைசி அறையில் மட்டும் யாரையும் காணவில்லை. குளிக்கவே அல்லது தோய்க்கவே போயிருக்கவேண்டும்.

அந்த அறைக்குள் நுழைந்து கூட்டத் தொடக்கியவளின் கண்ணில் மேசை மீதிருந்த அந்த ‘தின்’ பட்டது. சற்றுத் திறந்திருந்த அந்த தின்னை நெருங்கி வந்து பார்த்தாள். வெள்ளை நிறத்தில் உருண்டை உருண்டையாய்... என்ன அது? வாய் ஊறியது. வயிற்றுக்குள் எதுவோ குடைந்தது.

ஒன்று எடுத்துச் சாப்பிடலாமா என்ற நினைவை அவளால் தடுக்க முடியவில்லை. கதவைப் பார்த்தாள். யாரும் இல்லை. இத்தனையில் ஒன்றை இரண்டை எடுத்துச் சாப்பிட்டால் யாருக்குத் தெரியப் போகிறது... என்ற நினைவில் தயங்கி ஒன்றை எடுத்து வாயில் வைத்தாள்.

இனித்தது... ஒருபோதுமே அவள் அறிந்திராத கலவை... இதன் பெயர் எதுவாகவும் இருங்கட்டும், இந்த நிமிழம் வயிற்றுக்குள் எதையாவது செலுத்த வேண்டும் என்ற வேகம் முன் நிற்க அவள் இரண்டாவது உருண்டையை எடுத்து வாயில் வைத்தாள்.

“எய்! என்னடி செய்யிறுய்?”

குல் கேட்டு வெலவெலத்துப் போய்த் திரும்பி ஞான் மீணு.

அந்த அறையில் இருக்கின்ற இரண்டு பெண் களும் அவளை முறைத்துப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றார்கள்.

அவள் பயத்தில் உறைந்து போனாள்.

வாய்க்குள் சுடிபட்டது எச்சிதுடன் ஊறி உதிர்க்கத்து, கரைந்தது. துப்புத்தடியைப் பிடித்த கை நடுக்கியது. கண்கள் பரிதனித்துக் கலங்கின.

ஒருத்தி கெருங்கி வந்தாள்.

“பாராடி ஸ்டட்டு எடுத்து தின்றுறைத், கள்ளச் சாதியள்....”

மீனு துடித்துப் போனாள்.

இவ்வளவு நாளும் ஒரு துரும்பைக்கூட எடுக்காமல் இருந்தலிட்டு இன்று பாழும் இந்தப் பசியால்....

கண்கள் சிரப்பி வழிந்தன.

“என்னடி அழுகிறோய். இண்டைக்கு கையும் களவுமாய் பிடிச்சாக்சு. இதுக்கு முந்தியும் என்னெண்ண எடுத்தியோ.”

“இல்லையக்கா”

அவசரமாய் தலையாட்டினால் மீனு.

“என்ன இல்லை. இந்த வயத்லேயே கள்ளப் பழக்கமெல்லாம், டின் திறந்து களவெடுக்கிற உண்ணை எங்கட அறைக்குள்ளவிட்டது பிழை.”

சுத்தம் கேட்டு ஒவ்வொரு தலையாக அறைக்குள் எட்டிப் பார்த்தது.

வாலனுளி பாட்டை சிறுத்திக்கொண்டன.

கதைப் புத்தகங்கள் மூடப்பட்டு விட்டன.

மீனுவின் சின்ன மனம் கொறுந்கின்டது. அவ்மான உணர்வு ஒவ்வொரு நரம்பையும் குத்த அவள் மெஸ்ல அழுத் தொடங்கினார்.

“அழுகிறதைப் பார். கெலி பிடிச்சதுகள், எதைக் கண்டாலும் நாலு நாளைக்கு பட்டினி கிடந்தது மாதிரி...”

“அக்கா....! நிஜமாய்... நிஜமாய் நான் பட்டினிதான் கிடக்கிறன், பசி தாங்க ஏலாமல்தான் எடுத்து சாப்பிட்டனன்.... அதுக்கு எல்லோரும் என்னை இப்படி பார்க்காதேங்கோ....”

சொல்ல நினைத்தாள், முடியாமற் போய் மேலும் அழுதாள்.

“சரி இதுக்குத்தானே நீ ஆசைப்பட்டனி. இனி நீ தொட்டதை நாங்கள் என்னெண்டு சாப்பிடு றது. இப்பலே இந்த இடத்திலேயே எல்லாத்தை யும் நீயோ சாப்பிட்டிட வேணும். எய் ரூபா! மற்றவையையும் கூப்பிடு. எல்லாரும் பார்க்கட்டும். இண்டையை நாளை இவள் எப்பவுமே மறக்க ஏலதபாதி செய்ய வேணும். களவெடுக்கிற புத்தி அப்பதான் திருந்தும்.”

லட்டுகளைத் தூக்கி மீனுவின் கைகளில் வைத்தாள்:

“ம.... செதியாய் சாப்பிடு.”

மீனு அழுத கண்களோடு பரிதாபமாய்ப் பார்த்தாள்.

“ம.... நீ அழுதாலும் நாங்கள் விடமாட்டம். கெதியாய் சாப்பிடு.”

மீனுவின் வாய்க்குள் லட்டு தினிக்கப்பட்டது. “சீ, பாவமடி, சின்னப்பிள்ளை, விடு பேசாமல்” என்றது ஒரு குால்.

“இப்படி செய்தால்தான் இனிமேல் களவெடுக்கிற புத்தி வராது. ம.... என்ன பார்க்கிறோய், தின்னு.”

தொண்டை அடைக்க மீனு மிரட்சியோடு சின்றாள்.

எத்தனை நாட்கள் சேப்பில் ஊறப்போட்ட இவர்களாலு புடவைகளைத் தோய்த்திருக்கிறேன். எத்தனை நாட்கள் கோப்பிபோட்டு கொடுத்திருக்கிறேன். எத்தனை தடவை கடைக்கு ஒடிப்போய் ஒவ்வொரு பொருளாய் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறேன்.... என்னைப் பார்த்தா... என்னிடமா.... இப்படி இரச்சமில்லாமல் நடக்கிறார்கள். வாய்க்காமல் ஏக்கிறார்கள். அந்தச் சின்ன இதயம் இதழ் இதழாய்ப் பியந்தது.... ரத்தம் சிந்தியது. மீனு வெடித்துக்கொண்டு அழுதாள்.

ஒரு நிமிஷத்தால் அவள் ருக்மணியம்மாளி டம் தன்னப்பட்டு நாலு திட்டிவாங்கி காது திருக்குப்பட்டு ஒங்கி அறைப்பட்டு வாசல் கதவோடு மேதி விழுந்து எழு முயற்கித்தபோது லட்டுஒண் வாசல் குப்பைக் கூடையில் வந்து விழுந்தது. நாய் ஒன்று ஒடி வந்தது.

சட்டென்று அந்த நாயிலும் கேவலமாய்ப் போன தன் நிலமை ஞாபகம் வர மீனு உள்ளுக்குள்ளேயே வெதும்பிப் போனாள். அவமானம் உடம்பையே எரித்தது.

“மீனு”

நின்ற திரும்பினான்.

“குரியனை இழுந்தும் கண்ணீர் விட்டால் நீ நட்சத்திரங்களையுக் கிழுந்து விடுவாய்”.

—தாகூர்

“உலக விவகாரத்தில் ஒருவள்ளீது மற்ற வள் பழி சுமத்துகிறான். ஆனால், அன்னிசாம்ராஜ்யத்திலோ ஒவ்வொருவனும் தன்மீதே பழியை இழுத்துப் போட்டுக் கொள்ளப் பார்க்கிறான்.

—காண்டேகர்

“உன்னால் பிறருக்கு நன்மை செய்ய முடியாவிட்டாலும் தீவையாவது செய்யாமலிரு”.

—சுவாரி வீவேகரன் ந்தார்

“இனிமேல் ஒழுங்காய் இருப்பியெண்டால் நாளைக்கு வர”, ருக்மணியம்மாள் சொன்னான். ஒ... இரண்டு ரூபாவுக்கு அத்தனை வேலைகளையும் செய்கின்ற ஒரு வேலைக்காரி அவ்வளவு சலபத்தில் இவர்களுக்கு கிடைக்க மாட்டாள். பசியுணர்வைப் புரிந்து கொள்ள முடியாத... ஒரு மனிதத் தன்மையே இல்லாத உங்களிடம் நான் இனி வரமாட்டேன்.... வரமாட்டேன். மீனு கண்ணை அழுந்தித் துடைத்துக் கொண்டு நடந்தாள்.

இவர்கள் அடித்த மிகுதியை அம்மா தொடரப் போகிறான்.

குடிசைத் தூணில் தலையை மோதப் போகிறான். இரண்டு ரூபா நஷ்டத்தை அவளால் காங்க முடியாது. அப்போதும் இவள் இதையேதான் சொல்லப் போகிறான்.

“இனி அங்க வேலைக்கு போகமாட்டன்”

பசி என்ற உணர்வு என்கேயோ மறைந்துபோக மீனு வீருப்பாய் நடந்தாள்.

“இனிப் சொற்களை வழங்குவதால் நாக்கு துயரமுறுவதில்லை”.

—ஹவுட்

“உரிமைகளின் உண்மையான பிறப்பிடம் கட்டமைதான். நம் அனைவரும் நமது கட்டமைகள் அளித்தையும் நிறைவேற்றினோமானால் உரிமைகளைத் தேடிச் செல்ல வேண்டிய தேவை இராது.”

—மஹாத்மா சாந்தி

“பலவீனர்களின் பாதையில் தடையாக வின்ற கருங்கல், பலசாலியின் பாதையில் படிக்கட்டாக அமைகிறது.

—கார்லீஸ்

விருந்தினர் வருகிறார்

கவிதை நாடகம்

“கந்தாரி”

நாடகமாந்தர்:

கந்தையா	—	குடும்பத்தலைவன்
கமலா	—	குடும்பத்தலைணி
சீராளன்	—	இவர்கள் மகன்
வள்ளி	—	மகள்

ஈம: கந்தையா இல்லம்

காட்சி: 1

கந்தையா: (வந்துகொண்டே)

இஞ்சேர! என் சினேகிதர்கள் இருவர் எம் வீட்டிற்குப் பெண்சாதி பிள்ளைகளும் கூடவரப் போகின்மாம் வாறகிழமை மட்டில் வருகின்மாம்; வரவேற்பு வடிவாகச் செய்திடனும் என்ன? இதைக் கேட்டியே நீ.

கமலம்:

வாறவையள் வரட்டும் வடிவாக வரவேற்பு மீறுமல் செய்திடுவதும், மிளகாய் பருப்பு மில்லை, கூப்பன் அரிசிவைத்து கூட்டுக் கறியோடு சாப்பிடட்டும் உறைப்பின்றி சரியாகச் சமைத்து வைப்போம். தேத்தண்ணி கிடையாது, சீனி இல்லை என்ன செய்ய? நேற்றைக்குச் சொன்னேனே.....

கந்தையா:

..... பொறு, நிறுத்து, உன்னுடைய இல்லைப் புராணத்தை என்னடைய அவுக்காதை மெல்லப் பேசுவதற் கென்ன? தெருவெல்லாம் உன்னுடைய சத்தத்தில் உத்ருகுது நானென்ன செவிடே?

கமலம்:

.....பெரியதிறம், சொல்லிறதை வாங்கியரத் தெரியாது பிறகென்ன பெரியக்கூது? நிறுத்தங்கோ.

சீராளன்: (வந்துகொண்டே)

மூன்றுவதுலகப்போர் மூண்டதுவோ? இவ்விடத்தில் ஆண்டவனே! எந்தனைநீ காப்பாற்று, இப்பெணக்கு தேத்தண்ணி ஒருபேணி தாஅம்மா மறுபேச்சு தேத்தண்ணி குடிச்சிட்டுப் பேசிடலாம் தா.

கமலம்:

.....மடையா சீரியில்லை சீனிக்குக் காசில்லை காசுக்கு நானென்ன உழைக்கிறனே நான்வாங்க? அதுபோக, இப்பெங்கை ஆயித்தம் இன்டைக்கு லீவெல்லே?

சீராளன்: பள்ளிக்கு லீவெண்டால் தியேட்டரிலும் லீவுண்டோ வள்ளிக்குக்கூட இது தெரியும் இன்டைக்குக் கள்ளத் தனமாகப் படம் பார்க்கப் போகின்றன மெள்ளக் கதைவிட்டுப் பாரன் இது தெரியும்

வள்ளி: (வந்து கொண்டே)

அம்மா இது கொடுமை அநியாயம் சீராளன் சும்மா புனுகுகிறுன் நம்பாதை நான் கள்ளம் செய்யேன் ஒரு பொழுதும்

சீராளன்: நிறுத்தடி நீ நேற்றைக்கு வாணியுடன் இரகசியம் பேசி வகுத்தாயே பேணிவைத்த திட்டங்கள் பகிரங்கம் ஆனவுடன் போடுகிறுய் ஏன் கூச்சல் போவோம் நாம் இருவருமே வாடி!

வள்ளி: மிக நன்று அப்ப நான் வெளிக்கிடட்டே.

கந்தையா:

சீ கழுதை முதேசி செய்யிறதைப் பாருங்கோ, நானெருத்தன் அப்பனைன் இருக்கிறனென் டொருசொல்லு ஏனெண்டும் கேட்காமல் வெளிக்கிடவோ போற்கிங்கள்.

வள்ளி: அப்பா! 'பிளீஸ்' எங்கள் திட்டத்தைக் குலைக்காது இப்போது நாம் போக விடை தாங்கோ என்னப்பா!

கந்தையா:

முடியாது! இன்டைக்கு வேலை பல இங்கிருக்கு விடியக்கு முன்னுலை வெளிக்கிட்டால் என்ன செய்ய?

சீராளன்: நானென்ன இங்கிருந்து வெட்டி விழுத்திறதே? ஏனிப்ப புதிதாக என்ன பெரும் வேலை?

கந்தையா:

என்னுடைய ஒரு நண்பர் இலக்கியத்தில் பெரும் அற்ஞர் கன்னவிலே கவியாடும் கவிக்குரவர் பத்திரிகை ஒன்றினை நடத்துகிற ஆசிரியர்

வள்ளி: காணும் அவர்க்கு என்ன இப்ப நீந்ததெனச் சொல்லுங்கோ கெதியாக

கந்தையா:

அவ்வறிஞர் இவ்விடத்திற்கு(கு) அங்போடு வருகைதா என்றெண்ணிக் கடுதாசி எழுதியுள்ள ஆதவினால்:

சீராளன்: அவர்க்காக நாமென்ன.....

வள்ளி:அழுதி வடித்திடனும்?

கந்தையா:

பொறுங்கோவன் கதை சொல்ல விடமாட்டார் போலிருக்கு கறுமங்கள். (தலையினிலே அடிக்கின்றார்)

வள்ளி: சரியப்பா நாமமர்ந்தோம் பிரசங்கம் தொடரட்டும்

சீராளன்: கரிசனையாய் நாம்சேட்டுக் காலத்தைப் போக்குகின்றோம். (முன்னால் சீலத்தினிலே முகத்திற்குக் கைகொடுத்து அன்னர் அமர்கின்றார், அம்மாவும் உட்கார.)

கந்தையா:

அந்தப் பெருங் கவிஞர் அடியேமைத் தேடிவரும் அந்தத் தினத்திலே ‘அகம்’ (வீடு) மிகவும் அந்தக் கவிஞரது அகம் (உள்ளம்) போல அழகாக அலங்காரம் செய்து மிக எழிலோடு காட்சிதர.....

சீராளன்: கனவுகளும் கண்டு மிகக் கற்பணியில் அலங்கரித்து.....

கமலம்: கெட்டுக் கிடக்கின்ற குடிஷைக்கு அலங்காரம.....

வள்ளி: குஞ்சம்தனை வீளக்கு மாற்றுக்குக் கட்டுதல்போல்

கந்தையா:

சிச்சீ! நிறுத்துங்கள் புலம்பாதீர் செய்தனிலே இறங்குங்கள் முயன்றால் நாம் குடிஷையதை மாவிகையாய்...

சீராளன்: காய்வாலை நிமிர்த்திடுதல் நடந்திடவே முடியாது வீண்வோலை அதைவிட்டு வேறை கதை பேசுங்கோ!

கந்தையா:

அங்காலை முன்வீட்டில் ஐம்பது நான் கடன் எடுத்தன் உங்கை உந்த முன்வேலி ஒருக்கா அடைக்கோணும்

கமலம்: ஏனிப்ப அதுக்கென்ன அவசரமே? கிடக்கட்டும் நானிப்ப சேலை ஒண்டு எடுக்கோணும்

சீராளன்:

‘வோங்ஸ்’ ஒண்டு நான் தைக்க.....

வள்ளி:

‘பிளாவ்ஸ்’ ஒண்டு நான் தைக்க.....

கந்தையா:

ஓகோ! நிறுத்துங்கள், கிடுகுக்கு அட்வான்ஸ் பதினெந்தும் கூவிக்கு கொடுத்தாச்ச பதினெந்து; மீதம் இருபதுதான் கடலைப் பருப்போடு மின்காய் சரக்கெல்லாம் கடைக்குப்போய் நான் வாங்கி வந்தபிற குங்களுக்கு வேண்டியதைச் சொல்லுங்கோ வடிவாகக் கேக்கிறன் நான்.

கமலம்: ஓமோம், அதிருக்க உவர் எப்ப வாரூராம்?

கந்தையா:

ஆமாம் அதைச் சொல்ல அடியேன் மறந்திட்டேன்
வாறு புதன் காலை மணி பத்தடிக்க வாசலிலே
வாறன்ன எழுதியுளர் வந்திடுவார் சரியாக.

சீராளன்: அப்பாடி! வாறுபுதன் வாறவரை வரவேற்க
அப்பா ஏன் இப்பொழுதே ததிங்கிணத்தோம் போடுகிறோ?

கந்தையா:

ஓ! வாயை மூடு! மரியாதை இல்லாமல்
நீ வாயைச் காட்டாதை எதுவரினும் வருமுன்னர்
காவாத வர்களது கதையினை நீ அறியாயோ.

வள்ளி: என்னத்தை இப்போது நாம் காக்கக் போகின்றோம்
சொன்னால் தான் செய்திடலாம் வெறும் பேச்சு ஏனிப்ப?

கந்தையா:

விரூந்தையிலே கொடிகட்டி உடுப்புகளைப் போடுகின்ற
ஏழக்கத்தை விட்டந்தப் பழங்கந்தல் துணியெல்லாம்
களைந்துள்ளே போட்டிட்டு கொடிதன்னை அறுத்தெறிந்து

கமலம்: அதுசரிதான்; ஆனாலும் அதிலுள்ள உடுப்பெஸ்ளாம்
அறைநாடிப் போயிட்டால் அறைக்குள்ளே இடமெங்கே

வள்ளி: ஒவ்வொருவர் கழுத்தினிலும் ஒன்றிரண்டு துணிமணியைப்
பல்வியமாப்க கட்டிக் கொண்டிருப்போம்?

சீராளன்:

அதுவேண்டாம்

அப்பாவின் அறைக்குள்ளே அடுக்காகக் குவிந்துள்ள
பத்திரிகை புத்தகங்கள் பரணினிலே போட்டிட்டு.....

கந்தையா:

டேய் மடையா! புத்தகத்தின் பெறமதியைத் தெரியாத
நீ அதையேன் கதைக்கின்றோ?

வள்ளி:

சரி அப்பா நான் கதைப்படம்

உங்களது புத்தகங்கள் யாகம் பிரித்ததனில்
உங்களுக்கு வேண்டியதைப் பிரித்தெடுத்து மற்றவற்றை
கழித்ததனை விற்றிட்டால் கனகாசு வருமல்லோ?

சீராளன்: அதிலே எனக்கொரு 'லோங்ஸ்' அடிச்சிடலாம்.....

கந்தையா:

.....அலம்பா தீர்

காரியத்தைக் கவனித்து வீட்டினேயே ஒழுங்காகச்
சிருடனே செய்யுங்கள்.....

(சொல்வதினைப் பாதியிலே நிறுத்திவிட்டுச் சுற்று முறைம்
ஙல்லாகப்பார்க்கின்றார், நகைப்போடு பின் சொல்வார்)

கந்தையா:

சீராளா! நீ உந்தப் பாய்களெல்லாம் எடுத்துள்ளே ஓரசவு கட்டி அதில் ஒழுங்காக வைத்திட்டா.

வள்ளி: ஏன் அந்தப் பாய்களையே அவர் வந்து பார்த்திடுவார்? வீண் வேலை.....

கந்தையா:சரிபோதாம்; நான் சொன்னால் நீ செய்யன் மறுபேச்சு ஏனிப்ப? சரியோ? இனி அந்த மேசையிலே குப்பைகளாய் ஆங்காங்கே பல இடத்தில் வீசியிருந் கின்றபல புத்தகங்கள், அதை அடுக்கு.

(சீராளன் பேரகின்றுன், சீராகப் புத்தகங்கள் நேராகத் தானடுக்கி சிமிர்கின்ற வேண்டியிலே ஆரோ ஒர் நண்பரவர் ஆங்குவர் அப்பாவும் போன்றே, பெருமகிழ்வாய் நழுவுகிறுன் சீராளன்.)

காட்சி: 2

(புதன்திடுமை அதிகாலை புதுக்களையோ டெஸ்லோரும் இலங்குகிறூர் கிளமணிகள் சென்றவுடன் வரவிருக்கும் சிறுந்தினரை எதிர்பார்த்து வீற்றிருக்கும் கந்தையா பரபரப்பாய்ச் சமையல் செய்யும் கமலமும் தன் பாட்டினிலே விறுவிறுப்பாய் ‘நொவ்லேன்று வாசிக்கும் சீராளன் புழுபுறுக்கக் காத்திருக்கும் வள்ளி—இவர்களுடன் மேடை இலங்கிடவும் திரையும் அகல்கிறது.)

கந்தையா;

காலுபேர் பார்க்க நல்லாய் இருக்கிறது வேலி அடைச்சாச்சு, விருந்தையிலே கிடந்திட்ட துணிமணி யெலைகளாம் தூக்கி ஏறிஞ்சாச்சு பணியக் கிடந்த அந்தப் பாய்களெல்லாம் பரண்மீது போட்டாச்சு மேசையிலே புத்தகங்கள் வடிவாக ‘நீற்றுக்குத்தான் அடுக்கி இருக்கிறது இனியென்ன?

சீராளன்: இனியென்ன ‘அவர்’ வந்து இது எல்லாம் சரிதானு? எனவடிவாய் ‘செக்கண்ணி’ ‘சேட்டிவிக்கற்’ தழுவாரோ?

கந்தையா,

எழும்பு! கதையை விடு உங்காலை இருக்கின்ற பழும்பெட்டி உடைசல்கள் இரும்புச் சாமான்கள் கழிவெப் பொருட்குவியல் கண்முன்னால் ஏன்கிடப்பான்? வீட்டிற்குப் பிறத்தாலை கொண்டவற்றைப் போட்டுவிடு

சீராளன்: இவரொருத்தர் வருகின்றூர் இது பெரியதோர் கரைச்சல். அவரென்ன அரசாஞ்சும் மன்னர் பெருமானே?

வள்ளி: இல்லையெனில் சினிமரவில் இணையற்ற புகழ் பெற்ற நல்லவொரு கடிகருமோ? சிச்சி! ஒரு அறிஞர்

கந்தையா:

அறிவின் பேரும் தீறனை அறியாத முட்டாள்கள் புறபுறுத்து என்ன பயன்? புலம்பாதீர்.

கமலம்: (கரண்டியுடன் கையசையக் கமலம் புறப்பட்டு வருகின்றன்) சேரம் எதுவென்று பார்க்காது உம்பாட்டில் நீரேன் கதைக்கின்றீர் பத்தடிக்க ஒருநிமிடம் பாரும் இருக்கிறது. பெரிபவரைக் காணுமே?

கந்தையா:

பொறு கமலம் பார் இன்னும் சில நிமிடம் போவதற்குள் வருவார்.

வள்ளி:

வராவிட்டால் என்ன செய்ய?

சீராளன்:

பாய்கள் துணிமணிகள் விருந்தைக்குப் பாய்ந்துவர பழும்பெட்டி சாமான்கள் பழுயபடி இங்குவர.....

கந்தையா:

ஏன் அவ்வாறென்னுகிறுய்? இக்கணமே அவர் வருவார்.

சீராளன்: நான் இப்போ சாப்பிடவும் போகின்றேன் பசிக்கிறது.

கந்தையா:

பொறு! இங்கே விருந்தினூம் வரப்போகிறோ நீ என்ன வருபவரை விட்டிட்டு வடிவாகச் சாப்பிடவோ?....
(வாசல்தண் நோக்கி வழிமேலே விழிவைத்து மேசை அருகினிலே கந்தையா வீற்றிருக்க நேரம் நிமிடங்கள் ஆகிக் கடிதகல பத்தரையும் ஆயிற்று பறக்கின்றன சீராளன்)

சீராளன்: அம்மா! இனி என்னால் அரைக்கணமும் தாங்கேலா(து) சும்மா அவர்க்காகச் சாப்பாட்டை விட்டிவோ?

வள்ளி: எனக்கும் பசி வயிற்றைக் கிள்ளுக்குது சாப்பிடட்டே.

கமலம்: வாருங்கோ! அவரெங்கே வரப்போரூர் இனி இங்கை? பாருங்கோ நேரத்தைப் பத்தரைக்கு மேலாச்சு.
(இவ்வேண்டு வாசலிலே வருகிறது ‘தந்தி’ ஒன்று)

கந்தையா:

தந்தி வருகிறது வாங்கிப்படி தம்பி.

எந்த இடத்திருந்து வருகிறது பார் முதலில்.

சீராளன்: (வாசித்தவிட்டு)

அந்தப் பெருங் கவீரூர் அடித்துள்ளார் தந்தியினை மன்னிப்புக் கேட்டுள்ளார் வரமுடியாமல் போச்சார் இண்டைக்கு விட்டாலும் இனி ஒருங்காள் கட்டயாம் வந்திடுவேன் என்றெழுதி லடிவாக அடிச்சிருக்கு.

வள்ளி: சிச்சீ மினைக்கெட்டு வீடெல்லாம் தலைகீழாய் வச்சோமே அப்பெரியார் வரவில்லை வீண்வேலை.

சீராளன்: இப்பென்ன அதனாலே இன்று பெரும் சாப்பாடு அப்பாவின் பெயர்சொல்லி அழகாக விருந்துண்போம்,

கமலம்: அப்பப்பா! அவரெராருத்தர் வாருரென் றதற்காக எப்போதே தொடக்கம் எத்தனையோ ஆட்டங்கள் செய்யாத செலவுகளும் செய்திந்த வீட்டினையும் ஜையோ! தலைகீழாய் ஆக்கி அதன்பிறகு இப்போது பார்த்தால், அவர் வரவும் இல்லை இனி,

சீராளன்: என்ன அதற்கிப்போ! வாருங்கள் சாப்பிடலாம்.

(தொங்கும் முசுத்தோடு கந்தையா டக்கின்றூர் பொங்கும் மகிழ்வோடு சீராளன் போகின்றான் தங்கும் நகைசெய்து கேவியோடு வள்ளிவர அங்கே அடுக்கனைக்கு அணைவருமே ஏதுகிறார்.)

— திரை —

பண்டிதரும்—பண்டிதமணியும்

கடந்தமாதம் தமது எண்பத்தாறுவது ஆண்டு நிறைவைக் கொண்டாடிய இலக்கிய கலா நிதி பண்டிதமணி சித்தனபதிப்பின்லோ அவர்களை சமஸ்கிருதபண்டிதரும், “மறுமலர்ச்சி” பத்திரிகையின் ஆரம்பகர்த்தாக்களுள் ஒருவரும், தமிழ்நாடுமான பிரம்மஸீ ச. பஞ்சாட்சர சர்மா அவாகள் 30-6-84 அன்று பண்டிதமணியின் இல்லத்தில் கண்டு உரையாடினார். அப்போது அருகிலிருந்த அடியேன் காதுகளில் விழுந்த ஒரு சம்பவம் இது;

ஆறுமுங்காவலரவர்களுக்கு ஒரு சமயம் ஒரு சந்தேகம் தோன்றியது. (அவர் மாணவரா யிருந்த காலத்தில்) ‘அம்மிக்குழவி’ என்ற வார்த்தையில் ‘மு’ வருமா அல்லது ‘எ’ வருமா என்பதே அவரது சந்தேகம். அவர் உடனே இலக்கண அறிஞர்களும் பெரியேர்களும் மான விசாகப் பெருமாளையர், சரவணப் பெருமாளையர் இருவரும் இருந்த இடத்தை நாடிச் சென்றார். அவர்களிடம் தமது சந்தேகத்தை ரேலில் கேட்க நாவலருக்கு வெட்கம். எனவே, பல விடயங்களையும் அவர்களோடு பேசிக் கொண்டிருந்துவிட்டுக் கடையோடு கணத அம்மிக்குழவி பற்றிக் கதைவரச் செப்துவிட்டார். அவர்கள் அந்தச் சொல்லை உச்சரிக்கும் முறையிலிருந்தே ‘மு’ கரமதான் வரவேண்டும் என்பதை அறிந்து கொண்டு திரும்பிவிட்டார் நாவலர்,

பண்டிதமணி அவர்கள் இச்சம்பவத்தை எடுத்துச் சொன்னது எதற்காக வென்றால், நம்பவர்கள் வாயில் “மு” கரம் “எ”கரம் இரண்டுக்குமிடையில் வேறுபாடு சொன்பது முடியா மலிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டு அறிஞர்கள் அதனைச் சரியாக உச்சரிக்கின்றனர் என்பதைக் கூறும் அதே வேளையில் மாணவருக்கு இருந்த நாவலர் பெருமானின் சமபோசிதமான நடத்தையைக் காட்டுவதற்காகவும்தான்.

மேட்டுக் காளி

— வரலையூர் சி. கந்தசாமி

யாழிப்பாணத்திலிருந்து வந்த பஸ் அந்த நிலையத்தில் நினைவேராகு செங்கில் இறங்கிக் கொண்டான். தோளில் தொங்கிய தனிப்பையில் அவன்து ஒரு வாரத்திற்குத் தேவையான உடமைகள் இருந்தன. சிறிது தூரம் நடந்து ஒரு சிறு ஒழுங்கையில் இறங்கி நடந்து போன்போது அவர்களானது காளி தண்பட்டது. முன்பு தங்கையுடன் இயன்டெராகு தடவை வந்திருக்கிறான். அவன் தங்களுக்காணியைப் பார்த்துக் கொண்டு சின்ற போது எதிரெ கணபதிப்பின் லோ வந்தார்.

“ஆர், சின்னப்புவின்றை பெறுயனே...”

“ஓம்...ஓம்... நான்தான் மூத்தை மகன்செங்கில்.”

“ஐயா வாரைகீபை.. வைகாசி ஐஞ்சக்குள் விதைப்பையெல்லாம் முடிச்சுப்போட வேலு மெண்டு அறிவிச்சிருக்கின்றன்.”

“ஓம்... அது தெரிஞ்கதான் நான் வந்தனுன் தேவராசன் கடிதம் போட்டான். ஐயா வாரை. ஏராது. பாரிசுவாதம் பிழிச்ச படுக்கையாய் கிடக்கிறார்”

“ஓ .. அதுதான் பார்த்தனால். அந்தாள் முசுது மாதிரி. சுப்பா இராது. காலபோகம் வெட்டி னுப்பிற்கு காணேலே. காளியை குத்தகைக்குக் குடுத்திட்டார் என்று ஒரு கநை அடிப்பட்டது. நான் அதை நம்பியிட்டன். அல்லது நானே யாழிப்பாணம் வந்து பார்த்திருப்பேன்.”

“ஐயாவுக்கு குத்தகைக்கு குடுக்க விருப்பம்தான். நான்தான் விடேலே. நானே செய்யிறன் என்று சொல்லியிட்டன்.” “இந்தக் காலத்தில் வயல் செய்யிறது சர்யான கஷ்டம் கம்பி, அதுவும் சிறுபோகம் செய்யிறது கல்லில் நார் உரிக்கிற மாதிரி. தன்னி பாச்சி எடுக்குறத்துக்குள்ள சிவங் போமிடும்”

“கஷ்டப்படாமல் சிவிக்க முடியுமே.....”

“அதெண்டா சரி தம்பி... எப்பவாம் தன்னி திறக்கப் பாயினமாம்”

“சாலோக்கு இந்த வாய்க்கால் திறக்கினமாம். ஓவசியர் சொன்னார்.” கணபதிப்பின்லோ கொஞ்சநேரம் யோசித்து விட்டு கேட்டார்,

“என் தம்பி பல்கை அடிக்கப் போறியோ, இல்லை நனைச்சுப்போட்டு உழுது விதைக்கப் போறியோ”

“பலகைதான் அடிக்கப் போறன். ரெண்டு ஏக்கர் தானே, மாட்டுக்குச் சொல்லிவைச்சிருக்கிறன்”

“பலகை அடிக்கிறது லேசானவிதயமில்லைதம்பி. இந்த கிளிநொச்சி ஏரியாவிலயே இந்த வாய்க்கால் மாதிரி சிர் கெட்டதுஒன்டுமில்லை”

“இரணைமடுவில் 30 அடி தன்னி நிற்குதாம். நாங்கள் ஒழுங்காய் தண்ணி வரி, ஏக்கர் வரி கட்டினாலுக்கள். எங்களுக்குத் தன்னி தரத்தானே வேணும்”

“அவையள் ஒழுங்காய் தண்னி தந்தாலும் மேல் காளிக்காரர் விடப்போயினமே”:

“அதெப்படி, கமவிதானை வந்து ஒரு ஒழுங்கு முறைப்படி தண்னி விடுறேலையே”

“கமவிதானையும் காக ஆர் குடுக்கினமோ அவையளுக்கு தண்னி குடுப்பினம்”

“அப்ப இஞ்சினியரிட்ட சொல்லுறது”

“இஞ்சினியர்கள்னுடையிருந்து, கள்ளத்தன்னி எடுக்கிறவையளுக்கு அவரே காவல் காக்கிறது—

நீர்ப்பாசனத் தீணைக்களத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகம் நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் முதற் பரிசு பெற்ற சிறுகதை.

வாய்க்காலன் வாற தண்ணிக்கு ஒவசியரும் கம விதானையும்தான் பொறப்பு. இந்த முறை வயலும் கஷ்டமாய் இருக்கப் போகுது தமிழ். போன முறையும் தண்ணி இல்லாமல் உங்கடை வயல் எரிஞ்சு போக்கது.”

செந்திலின் மனதில் அச்சம் ஒன்று தலை காட்டியது.

“மற்றக் காணிக்காரருக்கு விதை நெல்லாவது வந்தாலும் உங்களுக்கு அதுகும் வாரேலே, இது சரியான புட்டிக்காணி”

செந்தில் எதிரே வயலைப் பாத்தான். உழுது விதைப்பதற்கு தயாராய் இருந்தது

“இது அவ்வளவு புட்டிக்காணி இல்லை. அந்தப் பக்கத்தில் இருக்கிற உங்கட காணி சரியான பள்ளம் அதுதான் உங்களுக்கு இது மேடாய் தெரியுது. வாய்க்கால் மட்டத்தில் இருந்து பள்ளத்திலதானே காணி இருக்குது.”

“அதுவும் உன்னைமதான்தான் தமிழ். அப்ப எங்க நீர் தங்கிறது”

“தேவராசனேடு விற்கப்போறன். நான் வாறன்” செந்தில் ஒழுங்கையில் தொடர்ந்து நடந்தான். இவர்களது காணிக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் காணி கணபதிப்பிள்ளையினுடையது, அந்தக் காணி குழியிருப்புக்காக வழக்கப்பட்ட காணி. அவர் அதில் வீடு கட்டாதது மட்டுமில்லாது நெல் விதைத்து எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

சின்னப்புவுடன் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு இடை வேலியை அடைக்காமல் இரண்டு காணிக்கும் நடுவே பொதுவாய் வரம்பைபே கட்டியிருந்தார்.

இவர்களது காணியில் பாயும் தண்ணீர் பள்ளக்காணிக்கு ஊடுருபிப் பாய்வது இயற்கை தான். இடை வரம்பில் ஒரு பக்கத்தை சின்னப்பு கட்டுவார். மறுபக்கம் கணபதிப்பிள்ளைக்கு சொந்தமானது. கட்டுகிறேன், கட்டுகிறேன் என்று சொல்லி கடைசியில் கட்டாமலே விடுவது கணபதிப்பிள்ளையின் வழக்கம்.

சுற்று வேலியின் நிலையும் அப்படியேதான். கணபதிப்பிள்ளையின் காணிப்பக்க வேலி கம்பி கள் அறுந்து சீர்றுக் கிடக்கும்.

“கிறபோகம் விதைக்கப் போறன் அண்ணே. உங்கடை பக்க வேலியை ஒருக்கா கட்டினால் நல்லது அல்லது மாடு விழுந்திடும்” என்று சின்னப்பு முறையிடுவார்.

“எனக்குத்தான் சிறு போகம் இல்லையே சின்னப்பு. வேலி கட்ட வீணும் நான் ஏன் கூலி குடுக்க வேணும்” என்பார்.

சின்னப்பு வயல் செய்த காலத்தில் எல்லாம் தண்ணீரிக்குப் பட்டப்பாடு கொஞ்ச நஞ்ச மில்லை. அப்படிக் கஷ்டப்பட்டு தண்ணீர் பாச்சி ஒலும் அது கணபதிப்பிள்ளையின் காணிக்கு வந்து போய்விடும். கணபதிப்பிள்ளை கஷ்டப் படாமலையே நெல் வெட்டி எடுத்து விடுவார். குத்தகைக்கு கொடுக்க சின்னப்பு முயன்ற போதெல்லாம் இது மேட்டுக்காணி என்று சொல்லிச் சொல்லிச் செய்ய வருபவர்களையும் கணபதிப்பிள்ளை தடுத்து விடுவார்.

இப்போது செந்திலின் வருகை கணபதிப்பிள்ளைக்குக் கொஞ்சம் கவலையைத்தான் தந்தது.

செந்தில் தேவராசன் வீட்டில் தங்கி விண்ணான். அதே வாய்க்கால் கரையில் தேவராசனுக்கும் காணி இருந்தது. எல்லாதித உதவியும் தான் செய்து தருவதாக தேவராசன் சொன்னான் எனது செந்திலுக்கு மிகவும் ஆற்றலாய் இருந்தது.

வயல் விதைத்து முடிந்தது. செந்தில் விதைத்தத் தகடுடன் மாழப்பாணம் போய் விட்டான். ஒரு வாரத்தின் பின்புதான் அவன் வயற்பக்கம் வந்தான், பக்கத்தே கணபதிப்பிள்ளையின் வயலும் விதைக்கப்பட்டிருந்தது. இடையே வரம்பு கட்டப்படவில்லை. செந்தில் ஆரம்பத்தில் வரம்பு கட்ட முனைந்தபோது நான் கட்டுகிறேன் தமிழ் என்று சொல்லிவிட்டிருந்தார். அவனுக்கு இப்போது கொஞ்சம் ஆத்திரம் வந்தது.

“என்ன சம்பி செய்திரது. வரம்பு கட்ட ஆள் பிடிக்க முடியாமல் போக்க. நிலம் பதமாக சிடந்தது. மனம் கோமாமல் விதைச்சுப் போட்டன். ஏதோ விணையிறது விணையட்டும்” என்று சொல்லிக் கொண்டே வந்தார் கணபதிப்பிள்ளை.

“தண்ணீர்ப்பங்கு இல்லாத காணி, நிங்கள் உப்பிடி விதைச்சுது சரியா?”

“இதை ஆர் தம்பி கவனிக்கினம், கையுக்கை மடியுக்கை கொஞ்சம் குடுத்தால் ஓவசியர் கண்டு கொள்ள மாட்டார்”

அவனுக்கு தலையை வலித்தது. இவர் ஒரு பிரச்சனைக்குரியவராய் இருக்கப் போகிறார் என்பது மட்டும் தெளிவாய்ப்பு புரிந்தது. அவன் வயலீக்கு சுற்றி நடந்தான்.

இரு வாரங்களுக்குப் பிறகு தண்ணீர் திறக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு காணிக்கும் குறிப்பிட்ட கேரம் நீர் வழங்கப்பட்டது. அந்று இரவு செந்திலுக்கு நீர் கொடுக்கப்பட்டது.

இரவு முழுவதும் அவன் உறங்கவேயில்லை, வாய்க்காலில் இரு கரைக்கும் போவதும் வருவதுமாய் அலைந்தான். புல்லும் புதரும் மன்றிக்கிடந்த அந்த வாய்க்கால் கரையில் அந்த இருட்டில் உலவுவது அவனுக்கே பேரச்சமாய் இருந்தது, தேவராசனும் கூட வந்திருந்தான். இருந்தது, “இப்பிடி அலைஞ்சு திரியாட்டி முன்னுக்கு இருக்கிற தண்ணீயை மறிச்சுப் போடுவினம்” கீறவை தண்ணீயை மறிச்சுப் போடுவினம் என்று சொல்லி டோர்ச் லைட்டுடன் தேவராசனும் கூடவே வந்தான்.

வழிவழிபாய்ப்ப பார்த்துக் கவனமாய் தண்ணீர் விட்டதனால் அதிகாலையிடன் தண்ணீர் பாய்க்கு முடித்துவிட்டது. பெரிய ஆற்றலுடன் விட்டுக்கு வந்து படுத்துவிட்டான். இரவு முழுக்க நித்திகரை விழித்ததில் பகல் முழுக்க நன்றாய் உறங்கவிட்டு மாலையில் காணிக்குவந்து பார்த்தவனுக்கு ‘திக்கென்றது,

காலையில் வரம்பு முட்ட நின்ற தண்ணீரில் கால்பங்கு கூட இப்போது நிற்கவில்லை. ஒரு துளி நிரும் இல்லாமல் காய்க்கு போயிருந்த கணபதிப்பின்லையின் காணியில் நீர் நிரம்பி வழிந்துகொண்டிருந்தது.

வேலிக்கடவையை ஒரே தாவலில் தாண்டிய செந்தில் எல்லை வரம்பை நோக்கி ஒடினான். கடவான் உடைத்துப் பாய்க்கு கொண்டிருந்தது. அசர வேகத்தில் கடவானை மறித்துக் கட்டினான். கடவான் உடைத்ததா? உடைக்கப்பட்டதா? காலையில் பார்த்த போது வரம்பு நன்றாய் தானே இருந்தது. அடுத்த தண்ணீயும் வரநாளாகுமே. அதுவரைக்கும் சரம் இருக்குமா என்று நினைத்தவனுக்கு கணபதிப்பின்லை மீது எரிச்சல் எரிச்சலாய் வந்தது.

ஒரு வாரம் அவன் அங்கேயே நின்றான். மருந்து தெளித்து அங்கே, இங்கே என்று கெஞ்சி தண்ணீர் பெற்று வைத்து கட்டினான். பயிர்கள் கரு கருவென்று வளர்ந்தன. அதைப் பார்க்கும் போது சந்தோஷமாய் இருந்தது.

கணபதிப்பின்லையின் வயலில் தாராளமாய் நீர் நின்றது. பல இடங்களில் நெற் பயிர் அலசப்பட்டு பொட்டலாய் இருந்தது.

“தம்பி, ஒரு இருநாறு பிடி நாத்து தாரும் இந்தப்பொட்டலுக்கு நடவேணும்”

“உமக்கு ஆயிரம் பிடியெண்டாலும் வேணும் போலக் கிடக்குது.”

“நான் வேற ஆக்களிட்டாயும் சொல்லி வைச்சி ருக்கின், தருகினம். நீரும் கொஞ்சம் நந்தால் நல்லது. சமாளிச்சு நட்டிடலாம். இதை அநியாயமாய் விட மனமில்லாமல் கிடக்கு. நல்ல பயிரல்லே.”

“சரி, அடர்த்தியாய் இருக்கிற இடத்தை பார்த்துப் பிடுக்குக்கோ. பொருத்தத்திலை குடுத்தால் அருச்சுப் பிடுக்கிப் போடுவான்கள் தவணம்.”

“அது நான் கவனமாய் பிடுக்கின், பொருத்த வேலை எனக்குத் தெரியாதே.”

ஒருவாரம் அவன் விட்டுக்குப் போய்த் திரும்பி வந்தான். கணபதிப்பின்லையின் பொட்டல் இடமில்லாமல் சிரம்பியிருந்தது. இருநாறு பிடிக்கு அனுமதி வாங்கியவர் ஆயிரம் பிடியையும் இங்கேயே பிடுக்கியிருந்தார். கணபதிப்பின்லையின் இந்த அநியாயச் செய்கை அவனை கோபப்பட வைத்தது. ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் தான் ஏமாற்றுப்படுவதை அவனுல் தாங்க முடிவில்லை.

அடுத்த முறை தண்ணீரி பாய்க்கிய பொழுதுகளில் செந்தில் மிகக் கவனமாய் இருந்து கொண்டான். இடை வரம்பை மன் அலைத்து பாலமக்கினான். எனிலும் கணபதிப்பின்லை தண்ணீரிசையைக் காட்டத்துவற்றில்லை. ‘புற்கள் மூடியிருந்த ஏற்புப் பகுதியில் மன்வெட்டிப் பிடியில் இடுத்து நன்று துளைப்பது போல் துளைத்து விடுவார். இரவில் இதைச் செய்வதும் அதிகாலை வந்து அடைப்பதுமாய் இருந்தார். எவ்வளவே கஷ்டப்பட்டுத் தண்ணீரை

வயலுக்குப் பாய்ச்சினாலும் ஒரு பிரயோசனமும் இல்லாமலே இருந்தது.

குளத்து நீர் உட்டம் வெகுவாகக் குறைந்து விட்டதால் நீர் விளியோகமும் கணிசமான அளவுக்கு குறைந்து விட்டது. மூன்று பலகையால் பாய்ந்த தண்ணீர் ஒரு பலகையாகக் குறைக்கப் பட்டது.

பயிர் எல்லாம் வாடத் தொடங்கியது. வயல் விதைத்த அத்தனை பேரும் தண்ணீருக்கு அலைபாய்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். குடலையும் கதிருமாய் உள்ள பயிரின் வாட்டம் செந்திலின் மனதையும் ஏரிய வைத்தது. அடுத்த முறைத் தண்ணீருக்கு இரண்டு வாரம் வரை இருந்தது. அது வரை.....? எற்கனவே காய்ந்து போமிருந்த வயல் இரண்டு வாரத்தை எப்படித் தாக்குப் பிடிக்கும்?

கதிகலங்கிப்போயிருந்த செந்திலுக்கு கணபதிப்பின்லை ஆறுதல் சொன்னார். “செந்தில் கடைசிவரையும் உவங்கள் திகத்க்கு முன்னால் தண்ணீரி திறவாங்கள். அதுக்கிடையில் பயிர் ஏரிஞ்சுபோகும் நான் ரெண்டு பேரைத் தாறன். அவங்களோட சாமம் டோல் போய் பலகையை உடைக்கப் பாய்ச்சிப் போட்டு விடியிறதக் கிடையில் அடைச்ச போட்டால் தப்பி விடலாம்.”

செந்தில் தயங்கினான். பலபேர் பலகை உடைத்து தண்ணீர் பாச்சியதும் அவனுக்குத் தெரியும் அப்போது அவர்களைக் கண்டத்தவன் இப்போது அதே தவறை செய்ய வேண்டிருந்தது.

இரவோடிரவாகத் தண்ணீர் பாய்ச்சப்பட்டது. செந்திலின் காணியுடன் வாய்க்கால் கரையில் இருந்த நாலைந்து பேருடைய காணிக்கும் நீர் பாய்ந்தது. விடியும் மூன்பே பலகை களை திரும்பவும் போட்டு விட்டார்கள்.

அதிகாலை தேவராசன் வீட்டு விழுந்தையில் வந்து படுத்து விட்டார். அயர்ந்து வித்திரையில் ஆழங்கிருந்தவைனை பொலீசாரின் குரல்தான் எழுப்பியது.

பலகை உடைத்த குற்றத்தைச் சொல்லி அவனை பொலிஸ் நிலையத்துக்கு அழைத்துப் போனார்கள். அவன் மறுத்து வாதாடியும் பலனில்லாமல் போய்விட்டது. அடுத்த நாள்

கணபதிப்பின்லை வந்து அவனை கிடுவித்தார். சாட்சிகள் இல்லாததால் பொலிசார் செந்திலை எச்சரித்து விட்டுப் போக விட்டனர்.

கணபதிப்பின்லை நேற்றே தண்ணை விடுவிக்க வராத் காரணம் வயலில் வந்து பார்த்ததும் புரிந்தது அவனுக்கு. இவனது வயலில் நின்ற தண்ணீரி முழுதும் கணபதிப்பின்லையின் வய அக்குள் பாய்ந்து விட்டது. அடி மனதிலிருந்து வெளி வந்த ஆத்திரத்தைக் கஷ்டப்பட்டு அடக்கிக்கொண்டான். பொலிசாருக்குத் தண்ணைக்காட்டிக் கொடுத்ததும் யாரென்று இப்போது புரிந்து விட்டது.

ஒரு வாரத்தில் மறுபடி அவன் வயல் காய்ந்தது. அடுத்த முறை அவனுக்கென்று தண்ணீரி வந்த போது வயல் பாதி ஏரித்து விட்டது. அளவில்லாத கஷ்டங்கள் பட்டும் பலன் இல்லாமல் போய்விடுமோ என்று மனம் தவித்தது.

அரிவு வெட்டப்பட்டு குடி வைக்கப்பட்டது. கணபதிப்பின்லையின் வயலில் நல்ல விளைச்சல், அவனுடைய காணி பள்ளம் என்பதால் இவனுடைய வயலிலேயே அவனுடைய சூடும் வைக்கப்பட்டது. ஓரிடத்தில் ட்ராக்ராக்குக்கும் அடிக்கிக்கர ஆடகளுக்கும் சொல்லி வைத்தான் செந்தில்.

முதலநாள் செந்திலின் சூடும் அடுத்தநாள் கணபதிப்பின்லையின் சூடும் அடிப்பதாய் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அடுத்த நாடு காலை சாக்குக் கட்டுக்கநுடன் வயலுக்கு வந்த கணபதிப்பின்லை விறைத்துப் போய் நின்றார். இரண்டு சூடும் ஒன்றாக அடித்து முடிக்கப்பட்டிருந்தது. நெல்லு அளந்து மூட்டையுக்குள் போடப்பட்டு ட்ராக்டர் பெட்டியில் ஏற்றப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது.

“என்ன செந்தில், என்ன நடந்தது. ரெண்டும் ஒன்றாய் அடிச்சுக் கிடக்கு. புது ஆட்கள் விசயம் தெரியாமல்.....”

“இல்லை, இல்லை. நான் சொல்லித்தான் அடிச்சு வங்கள்.” குரலில் ஒரு அதட்டல் தொழித்தது.

“என்னடா ஒரு மாதிரி கதைக்கிறை. வேறொ மென்று செய்தனயோ. பார் இப்ப நான் பொலிசைக் கூடிய வாறன் ஆரிட்ட விளையாடுறை.” கடவுளையை நோக்கி இரண்டடி நகர்ந்து

தார் கணபதிப்பிள்ளை. அருகிநந்த வேலைக் காரண் கம்பை உருவி எடுத்து கடவுக்குக் குழக்கே போட்டுப் பிடித்துக் கொண்டான், செந்தில் கேபத்துடன் முன்னுக்கு வந்தான்.

“வயது போன மனுசன் என்டு பார்க்கிறன். அல்லது இந்த கம்பரளை நல்ல மறுமொழி சொல்லுவன். பொலிகிட்டப் போனால் எனக்கு எஞ்சினியர்ட்டப்போகத் தெரியும். தண்ணிப் பங்கு இல்லாத காரணிலில் சட்டத்தக்கு விரோதமரப் பெல்லை ஆர் விதைக்கச் சொன்னது.” நடுங்கிப்போனார் கணபதிப்பிள்ளை.

“அப்பாவைப் பேய்க்காட்டினமாதிரி என்னையும் விளைச்சிரே. இந்த அனியாயம் நீர் செய்தால் அப்பாக்கு எப்படி லாபம் வரும். இனி என் எட்டவாலாட்டோதா. சட்டமும் நியாயமும் ஆற்றபக்கம்? போய் பொலிசில் சொல்லும்.

கறுப்பிள் சிறப்பு

நவ. பாலகோபால்

கரியநிறமதை யுடைய கன்னிப் பெண்ணே
கலங்காதே உன்னிறத்தில் பெருமையுண்டு
பெரியதிரு மால்தானும் கறுப்புத்தானே
பேறுமிகும் அவர்தானே காத்தல்தெய்வம்
கரியவிழிமணிதானே எல்லோருக்கும்
கருத்தாகப் பார்ப்பதற்கு உதவும்சொத்து
அரியபொருள் மரகதத்தின் நிறமும் கூட
அறிந்திடுவாய் அத்தனையும் கறுப்புத்தானே

வெண்முகில்தான் எத்தனையோ வந்திட்டாலும்
வேண்டியெக்க களித்திடுமோ மழையாம்நீரை
கண்ணெனவே கருமுகிலைக் கண்டால்போதும்
கட்டழகு மயில்களெல்லாம் களிப்பாயாடும்
பெண்ணினத்தின் குழல் வளத்தைக் கவிஞர்தாழும்
பொங்கிவரும் மங்குலுக்கே வர்ணித்தார் கள்
எண்ணமுடன் நரைமயிரை அழகுசெய்வோர்
எல்லோரும் பூசும்மை கறுப்புத்தானே.

குரலதுதான் குயிலைப்போல் வருமோ என்பார்
குறையில்லை அதனானிறமும் கறுப்புத்தானே
பருவெனவே பலசெல்வம் நல்கும் ஜூழி
பார்ப்பதற்குக் கறுப்பாகத் தானே நோன்றும்
தரமுடனே நாமெழுதும் பேனுமையும்
தவறில்லை கறுபென்றால் கவர்ச்சியோங்கும்
தரணியிலே வாழுகின்ற மாந்தர் கூட
தாமெரிந்து போவதுவும் கறுப்பாயன்றே.

கணபதிப்பிள்ளை வெலவெலத்துப்போனார்.
பதில் சொல்ல முடியாமல் நின்றார்.
வேலைக்காரர்களின் முன்னால் இந்த அவமானம்
வேண்டியதுதானே?

“இது வரை வயலுக்கு நீர் செலவளித்த காசக்குக்கணக்காய் நெல்லுமூட்டை இருக்குது. மற்ற நெல்லெல்லாம் எனக்குத்தான் சொந்தம்.”

சில மூட்டைகள் தரையில் கிடக்க மீதி நெல்லுமூட்டைகளுடன் செந்தில் போய்க்கொண்டிருந்தான்.

அதிர்ச்சியிலிருந்து சிடுப்பட்ட கணபதிப்பிள்ளை சுற்றுமுற்றும் பார்த்தார். அநாதாவாய்க் கிடந்த வெற்றுச் சாக்குகள் அவரைப் பார்த்துச் சிரித்துக்கொண்டு இருந்தன.

முன்னோடு விஞ்ஞானம்

— எஸ். எஸ். அச்சுதன் —

(ஸீர்ப்பாகனப் பொறியியலாளர் அலுவலகம்-கிளிநாச்சி)

பண்டைய நாளிலிந்துப் பாரினில் மனித ஜாதி
கண்டவை யரவுந்தின்று காட்டினில் திரிந்தகாலம்
உண்டு பின் காலப்போக்கில் ஊரமைத்துயர்ந்த வாழ்க்கை
கொண்டு முன்னேற்றங்கள்டு குவலவுத் திருந்தகாலை

அறிவினில் ஏற்றங்கள்டு ஆய்வுகள் பல நிலம்த்தி
திறமையாய் வானில் கப்பல் திசையெல்லாம் சௌறமீனுக்
முறையினில் ஆக்கிவையை முழுவதும் மட்டுமென்றி
கறைபடு நிலவுமாய்ந்தான் கண்ததினாடே சென்று

அதியுயர் சக்தி கொண்ட ஆயுதம் பல படைத்து
கதியினில் அவனிமுற்றும் கனமெழுந் தகர்க்கவல்ல
விதவித மான குண்டும் வேறுள் பாணம் யாவும்
அதிகமாயாக்கி வைத்தான் அறிவினால் மனிதனென்பான்

பூஜையால் செய்தவேலை முழுவதும் செய்வதற்கு
வேலையாள் போன்று நல்ல விதத்தினில் பொம்பிழுட்டர்
ஆளிலாக் கணங்கள் மற்றும் அவனியை நித்தம் சுற்றும்
கோளையும் படைத்தாளினுகு கூறு விஞ்ஞான மூலம்
தூரத்தை நோக்கமிக்க தொலைவுகள் நொடியில் செல்ல
பாரதத்தை தூக்கச் செங்கெல் பயிரிடக் களையகற்ற
வாரம் நாள் நேரம் மாதம் வருடங்கள் கணித்துக் காட்ட
வேறுடன் மரத்தைச் சாய்க்க வேண்டிய கருவி கண்டான்

மேடத்தி லாரம்பித்து மீனத்தில் முடியும் ராசி
நாடுறு திதிகள் யாவும் நவக்கிரகத்தின் போக்கும்
ஈடிலா ஈட்சத்திரங்கள் ஈர்பத்து ஏழின்வாரும்
நாடுயே கணிக்கலுற்றுன் நல்ல விஞ்ஞானத்தாலே.

அறிவினாலவரி பெற்ற ஆக்கங்களாந்த கோடி
பெறுவதற்கரியதான பேறுகளைனத்துங் தந்த
திறமை கொள் விஞ்ஞானத்தின் தேர்ச்சிகளைனத்து மேயோர்
துறையினில் மட்டும் மிக்க தேவையியே கண்டதென்பேன்

உத்தினில் நல்ல வார்த்தை உள்ளத்தினுள்ளே நஞ்சு
அதட்ட லில்லாத பேச்சு ஆயிரம் வஞ்சமுள்ளே
எதிர்த்திடாக் கதைகள் வாயில் ஏச்சுக்களாந்தம் செஞ்சில்
இதைத் தவிர்த் துல்கை மீட்க இயலுமா விஞ்ஞானத்தால்
உன்னு நாவுரையை மீறி உள்ளத்திலுள்ள உண்மை
தன்னையே கோலில் காணத் தகுமொரு கருவி வேண்டும்
அன்னதோர் கருவியாக்கி அளிக்குங்கள் வரையுமிந்த
முன்னேரு விஞ்ஞானத்தின் முயற்சிகள் யாவும் வீணோ.

“ஆனந்த ராகங்கள் யாடத் துடிப்பவர்கள்!”

“சௌமயினி”

சமுகத்தின் வாயிலிருந்து ஆலோசனைகள் உதிர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது ஆமாம், இவ்வச ஆலோசனைகள்! தம்மை அழிச்தேனும் அவற்றுக்கு உயிர் கொடுக்க இக்கே ஒரு கூட்டம் வழிவழியாய் வருகிறது யும்யுகமாய் இங்கிழுச்சி தொடர்ந்து நடக்கிறது. வழிப்படும் ஆலோசனைகள் செயல்படுத்த மட்டும்தானு? சிராகிரிப்பு என்ற சொல்லே நினையாத ஒன்றே? ஆராய்ச்சி என்ற சொல்லே அறியாத ஒன்றே? உஸ்... சத்தம் போடாதீர்கள்— சமுகம் சொல்கிறதே அதை நாம் மீறலாமா? ஆராய்ச்சு பார்க்கலாமா? அதனால் சமுகம் சொல்கிறதே என்றுசெய்திர்கள் சமுகம் எதுவும் சொல்லக் கூடாதே என்று செய்யாதிருந்திர்கள்— சமுகம் பாராட்ட வேண்டும் என்று குனிந்திர்கள்— வெட்டி வர என்றால் கட்டி வந்திர்கள்— என் என்பதன் முன் என்னையாளிர்கள்— வெறும் பாராட்டு, கொரவம், மதிப்பு என்ற போதைகளில் மயங்கி சமுகத்தின் பின் சென்ற நின்கள் இன்று நிற்குமிடம்தான் எது? உலக அரங்குகளில் நம் மானிட சோதரர்கள் உலகானிப் பறந்துபட்ட பார்வையிலே சாதனைகள் ஆற்றுகின்ற வேளையிலே நிங்களிங்கு நான்கு சுவர்கடுவே உலகை அடக்கிவைத்து உங்கள் பொழுதுகளை அடுத்தவளின் வாழ்க்கையினை ஆய்வுதிலே கழிக்கின்றீர் உலக அரங்குகளில் பெண்மையின் உன்னத ஆற்றல்கள் கொடிகட்டிப் பறந்த வேளைகளில் நம் பெண்கள் விட்டுக் கண்டுகளில் திறமைகளை அடக்குவது சோகராகம் பாடும் குழில்களாயினர்... வர்க்க பேதங்கள்—சாதிப் பிரிவினைகள்— பெண் அடிமைத்தனம்—எற்றத் தாழ்வுகள் பணத்திற்கே பெருமதிப்பு— அர்த்தமற்ற மரபுகள்—

இவைகளெல்லாம் கட்டிக் காப்பதற்கு யோசனைகள் வழுக்கிவந்த சமுகத்தின் தட்டிக் கொடுத்தலுக்காய் உங்கள் திறமைகளை இழுந்து வீணாப் அழிந்திர்கள்

அதனால் என்ன? சமுகத்தை மதிப்பவர்கள்— சமுகத்தின் பெருமனிதர் ஓ, இந்தப் பெருமையிகு பெயர்களுக்காய் எதைத்தான் இழுக்கக் கூடாது? ஆனாலும் உங்கள் நடுவிறுந்து உருவாகினாலும் எங்கள் விழிகள் நன்றாகத் திறந்தே உள்ளன உங்கள் அனுபவங்கள் எமக்குப் பாடங்களை கற்றத் தந்து விழிப்புட்டுகின்றன எமக்கென்றே அனுபவங்கள் வரும் வரையும் காத்திருந்து அதன் பின்னே அணைக்கட்டும் முட்டாள்தனம் எமக்குச் சொந்தமல்ல— சமுகத்தின் பாராட்டுகளுக்கும் முதலு சொறிதல்களுக்கும் எமது திறமைகளை பலிகொடுப்பதும் உலக அரங்குகளில் பின்னே சிற்று பார்த்து எங்கிப் பொருமுவதும் எாத நோக்கமல்ல— சமுகம் ஓயாமல் ஆலோசனைகளை வழங்கிக் கொண்டே இருக்கட்டும்! எமக்கு வழிகாட்டி முன்னழைத்துச் செல்பவற்றை கையில் விளக்கக் கூடும்போய்!

பின்னே தள்ளி எம்மை அழிப்பவற்றை காலுக்குச் செருப்பாக்கி பயணக் தொடர்வோம்! நாங்கள் புதுயுத்தின் அன்னபட்சிகள் ஏனெனில் பாலுக்கும் நீருக்கும் பேதம் கண்டு பிரிக்கத் தெரிந்தவர்கள்! நாங்கள் புதுயுத்தின் வாழை மரங்கள் வெட்டுகின்ற சமுதாயக் கத்திசளை மீறிகின்ற புதிதாக இலைசிட்டுத் துளிர்க்க முடிந்தவர்கள்! நாங்கள் புதுயுத்தின் ஆனந்தப் பட்சிகள் ஏனெனில், ஆனந்த ராகங்களை மட்டுமே இகைக்கத் துடிப்பவர்கள்! நாங்கள் புதுயுத்தின் கற்பகதருக்கள்! ஏனெனில், வருகின்ற காலங்களின் வாழ்க்கைத் தேவைகளை நிறைவு செய்யவல்ல அற்புத மானிடர்கள்!

கற்பனையா, மெய்ப்பொருளா?

I

பாரதநாட்டின் பழும்பெரும் நால்களாகிய இதிகாச புராணங்களிலும் அவற்றை அனுசரித் தெழுந்த காவிய நாடகங்களிலும் ஆகாய விமானங்களைப் பற்றிய பல செய்திகள் காணப்படுகின்றன. குபோரனிடம் இருந்த ஆகாய விமானத் துக்குப் புஷ்பகம் என்ற பெயரென்றும் இதனைக் குபோரனிடமிருந்து இராவணன் கவர்ந்து தனதாக்கிக் கொண்டானெனவும் இராமயனம் கூறுகிறது. இலங்கையில் சிதையைச் சிறைமீட்ட இராமயிரான் ஆகாய விமானம் மூலமாக அயோத்திக்கு மீண்டும் வந்ததையும் வானத்தில் விமானத்திலிருந்தவாறே வழியிலுள்ள பலைகளையும், காடுகளையும் அங்கு காங்கள் தங்கியிருந்த இடங்களையும் சிதைக்குச் சுட்டிக் காட்டிக் கொண்டே வந்ததையுமெல்லாம் வான்மீதியும் மிறகும் வர்ணிக்கிறார்கள்.

இந்திரனுக்குச் சொந்தமாக இருந்த வியோமயானம் என்ற தேவையும் மாதலி என்ற சாரதியையும் இந்திரன் தன் தேவை அனுப்பிப் பூலோகத்து மன்னர் சிவரைத் தேவலேகத்திற்கு அழைத்து உதவிபெற்ற செய்திகளையும் புராண இதிகாசங்களில் காணகிறும். இது குதிரை பூட்டிய தேவரெனிலும் விமானம்போலவே வானத்தில் செல்லும் இயல்பினாலும் ஒருமுறை தேவலோகத்திற்கு இந்திரனது அழைப்பின் படி சென்று திரும்பிய துவ்யங்க மன்னன், விமானத்தேர் பூமியை நோக்கி வேகமாக இறங்குப் போது தான் சண்ட காட்கியைத் தன்பக்கத்திலிருந்த சாரதியான மாதலிக்குப் பின்வருமாறு கூறிகிறன்.

“தேர் விரைந்து இறங்குவதால் பூவுலகம் வியக்கத்தக்க தோற்ற முடையதாயிருக்கிறது! மலையுச்சியிலிருந்து இறங்கும்போது தோன்றுவது போல் பூமி தோன்றுகின்றது. இலைகளால் மறைந்திருந்த பெருமரங்கள் நீங்கிக் கிளைகளோடு காணப்படுகின்றன. முன்பு கண்ணுக்குப் புலப்படாதிருந்த ஆறுகள் இப்பேரது அகன்று கிடப்பது தெரிகிறது. இப்படியிருந்தலால் அழகை இப்பூவுலகையாரோ ஒருவன் கிளப்பி என்னேரக்கிச் செலுத்தல் போல் இருக்கிறது.”

“நச்சினார்க்கினியன்”

விமான யாத்திரை செய்த தனது சொந்த அனுபவத்தைத் தான் காவிதாசன், துவ்யங்கள் வாயிலாக இவ்வாறு கூறுகிறார்கள் போலும். துவ்யங்கள் மேற்கண்டவாறு வர்ணிப்பதற்குச் சற்று முன்பு சாரதியை நோக்கி “நாம் இப்போது வளிமண்டலத்தின் எப்பகுதியில் வந்திருக்கிறேம்?” என்று கிணவுகிறார்கள். வான்வெளிக் செலவில் அதை அனுபவமற்ற அரசன் இவ்வாறு விணுவியபோது இத்துறையில் மிக்க அனுபவம் வாய்ந்த சாரதி “நாம் வந்து கொண்டிருக்குமிடம் ஆஶாகங்கையை உடையதும், திருமாலின் இரண்டாமடிப்பட்டுத் தூய்மை பெற்றது மான பரிவகம் என்னும் வளிமண்டலமாகும். இன்னும் ஒரு நொடியில் நீர் உமது ஆளுகைக் குட்பட்ட நிலவுலகை அடைந்திடுவீர்” என்று பதிலளிக்கிறார்கள்.

இந்த வர்ணனைகளில் கவிஞருடைய கற்பனை வளத்தைக் கண்டின்பால் பெறவதோடு உண்மைச் செய்தியும் சிறிதாவது இருக்குமென நம்புவது தவறாகுது.

பண்ணடக் காலத்தில் இக்காலத்தைப் போல சாரதியில்லாத விமானங்களும் இருந்தன என்பதற்கு வடமொழி நால்கள் ஏட்டுமின்றிச் சங்கத் தமிழ் நால்களும் சான்று பகருகின்றன.

“புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விகம்பின் வலவன் ஏவா வானலூர்தி எப்புதுப என்ப” என்ற புநாதாற்று 27ம் செய்யுள் குறிப்பிடுகிறது. சிவக சிந்தமணியில் குறிப்பிடப்படும் மயிற்பொறியும் சாரதியில்லா விமான மென்றே தொன்றுகிறது.

இவற்றைவியல்லாம் வைத்துக்கொண்டு சிகிக்கும் ஒருவர் இவை முழுவதும் கவிஞருடைய கற்பனைகளேயன்றி வேற்றலை என்று ஒரேயடியாக ஒதுக்கித் தள்ளிவிட முடியாது. கற்பனை மூலமாக, சிறிய ஒன்று பெரியதாக மாற்றப்படலாம். உள்ள ஒன்றைக் கொண்டு அதுபோன்ற இன்னொன்று கற்பிக்கப்படலாம். ஆனால், ஒரு சிறு உண்மைகூட இல்லாமல் இவ்வளவு பெரிய கற்பனைகளைப் படைத்துவிட முடியாது.

மேனுட்டவரிடமிருந்தே நாம் நாகரீகம் கற் றேமென்றும் விஞ்ஞானம் பயின்றோம் என்றும் மேனுட்டவர் தொடர்பு ஏற்பட முன் நம்முன் னேர் — காட்டுமிராண்டகளாயிருந்திருப்பார்களென்றும் நம்சிக்காண்டிருக்கும் பலருக்கு நம் முன்னேர் விமானப் பயணம் செய்தார்களென் பதுநம்பழுத்யாத பேச்சாகத் தோன்றுவதோடு நகைப்புக்குரியதொன்றுகவும் தோன்றும்.

II

ஆயிரமாண்டிகளுக்கு முன் வாழ்ந்த நம் முன்னேர் கடற்படை செலுத்தி ஜாவா, சமாத்திரா, சியம் வரைசென்ற அந்நாடுகளை அடிப்படுத்தி ஆட்சி செய்தனர் என்ற இன்று யாரா வது சொன்னால் அதைமறப்பார் யாருமில்லை. இந்த உண்மையை 200 ஆண்டுகளுக்கு முன் எவ்வளவுது சொன்னால் அவன் பைசித்தியக் காரணக்கூட்டுப்படிக்கொண்டு வருப்பார்கள். தீம்ரதிரியே நம் முன்னேர் பரலாட்டயன்ன மெல்லிய தனி களை கெப்து தாம் அனிந்ததோடு நிறாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்தனர் என்ற உண்மையும், நமது பண்டைக்காலமருத்துவர்கள் நுண்ணியபல ஆயுதங்களைக்கொண்டு சுத்திர சிகிச்சை செய்துகொண்டிருக்கின்றனர் என்றும்மையும், பேராறு களைக் கல்லை கொண்டு தடுத்து நிர்த்தேக்கம் அமைத்தனர் என்னுமின்மையும் இன்று எல்லோராலும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதே பேரன்று பண்டைக் காலத்தில் பாரத நாட்டில் ஆகாய விமானங்கள் வழக்கத்திலிருந்தன என்பதை ஆதார பூர்வமாய் நிறுவுவதற்கேற்ற அறி குறிகள் கிள அண்மையில் தோன்றியிருக்கின்றன.

III

[மயன் இயற்றிய] மயபதம், பருதுஸம் மிதை, கஸ்யபஸம்மிதை, விஸ்வகர்மஸம்மிதை என்னும் சிற்பதால்களில் விமானங்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் முன்னரே இருக்கின்றன. இயற்குறிப்புகள் முன்னரே இருக்கின்றன. இயற்குறிப்புகள் வெறிஷ்ட செனங்கர் எழுதிய விமானசக்திரிகர், கார்கர் எழுதிய கேட்டிலாச பரிசேரதனு, நாராணர் இயற்றிய வியோமயான தத்திரம் என்னும் சிற்ப நூல்களின் பெயர்களை அவற்றின் பொருளடக்கத்தைப் புலப்படுத்துகிறன.

கில ஆண்டுகளின் முன் 1959-ல் பங்கனுர் தேசிய நூலாராய்ச்சி நிலையம்யந்தர் ஸார் வஸ்வம், ‘ஆகாச தங்கிரம்’ என்றும் இரு நூல்களை வெளியிட்டிருக்கிறது. இவற்றை ஆக்கியவர் பாரத்வாஜர் என்று கூறப்படுகிறது. இவற்றில் முதலாவது நூலில் விமானதி கரணம் என்-

தும் அத்தியாபத்தில் விமானவகைகள் அவற்றின் யங்கிர அமைப்பு, இயக்கம் முதலிய பல விஷயங்கள் விளக்கப்படுகின்றன. சாருதம், சந்தரம், ருக்மம் என ஆகாய விமானங்களின் மூன்று வகைகள் கூறப்படுகின்றன. முதலாவது மைக்கா என்னும் உலோகத்தால் செய்யப்பட்டு 16 கதவு ஞாடையதாய் நிரிதும் நிலத்திலும் கூட 24 மைல் செல்லக் கூடியதென்றும் சொல்லப் படுகிறது. மேறும் பாரத்வாஜர் வாகனங்களை மாந்திரிகம் தாங்திரிகம் என்னும் தெய்வீகவாகனங்களாகவும் கீழதகம் என்னும் செயற்கை வாகனமாகவும் பிரித்திருப்பதோடு இவை மின்சக்தியால் இயக்குவன் குரிய கிரணத்தால் இயங்குவன் [அம்சவாகனம்] நீராவியில் இயங்குவன் [தூமயானம்] என்றும் வகைப் படுத்துகின்றன. குரிய கிரணத்தைத் தேக்கி வைப்பதற்குரிய பகன் தர்ப்பணம் என்னும் செயற்கைக் கண்ணுடைய பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றன.

பாரத்வாஜருடைய இரண்டாம் நூலை ஆகாச தங்கிரம் என்பது காற்றமுக்கம் அதன் சுக்தியும் வேகமும் பூமிக் கவர்ச்சி, உயர் அளவு காலக் கோளாறு முதலிய பல இயற்கை இயற்புகளை விளக்குகிறது.

போஜராஜன் ஆக்கிய ‘ஸமரங்களைகுத்தாரா என்னும் நூலிலுள்ள யந்திர விதான் அத்தியாத்தில் 224 பாககளில் பலவகை யந்திரங்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இவற்றை ‘சாலக சாசதம்’ என்பது பிறர் இயக்க இயங்குவது என்றும் ‘ஙவயம் வாஹகம்’ என்பது தானே இயங்குவது என்றும் கூறப்பட்டிருப்பது கவனிக்கப்படவேண்டியது.

இவை ஒருபுறமிகுக்க இன்று அமெரிக்காவும் குஷ்யாவும் அடிக்கடி பெரும் வாணங்களை [ரேக்கட்] விடுகின்றனர்கள். நம் முன்னொரும் மேனுட்டுத் தொடர்பு ஏற்பட முன் தெடுங்கிப் பல வகை நட்பமான வாணங்களை விடுகின்றனர்கள். [அவற்றைச் செய்யும் முறைதான் எடுக்கினில் எழுதிவைக்கப்பட்டிருக்கின்றன] பாரமான பெரிய மூங்கிள் கொட்டுகளை வானத்திற் செலுத்தித் தெரிந்த கீழ்நாட்டவர்க்கு விமானங்களைச் செலுத்தத் தெரிந்திருக்காதா?

இற்றையெல்லாம் சிந்தித்திருக்கும் போது விமானப் பிரயாணம் பற்றிய பழைய நூற்று செய்திகள் வெறுங் கற்பனை அல்லவென்றும் உண்மைச்சம்பவங்களேயென்றும் கருத வேண்டியிருக்கிறது.

‘அருவி’யின் பார்வையில் பாராட்டுக்குரியவர்

மக்கள் சேவையே மகோன் சேவை

— அ. புனிதவதி —

(பிரதிப் பணிப்பாளர் அலுவலகம்—கிளிநோக்ஸி)

அதிகாலீஸ் ஆறு மணி, ஆதவன் வரவு கண்டு மக்கள் ஆனந்த ராகத்துடன் தங்கள் தங்கள் கடமைகளில் சுறு சுறுப்பாக ஈடுபடும் நேரம் ஆது. யாழ் பெரியாஸ்பத்திரியின் 12-ம் இலக்க வாட்டினுள் கால் வைக்கிறேன். விசாலமான கிட்டத்தட்ட 80 நோயாளர் படுக்கை வசதியைக் கொண்ட வாட்டாக தென்படுகிறது. “மங்கையராக பிறப்பதற்கே நல்ல மாதவம் செய்திட வேண்டும்” என்று பாடிவத்தான் பாரதி. என் பிறந்தோம், கடவுள் என் எங்களைப் படைத்தான். படைப்புடன் நின்றுவிடாமல் புதுப்புது வயிற்று நோய்களின் படைப்பு வேறு அவற்றுடன் போராடும் தாய்க்குலத்தின் அவலங்கள், அவர்களைக் கொல்லாமற் கொல்லும் சித் திரவதைகள் இவைகளின் மொத்த ரூபங்கள் அக்கட்டிடங்களில் 12-ம் இலக்க வாட்டே சூனிய மாக ஏங்கித் தவிக்கும் கோலமும் எல்லோரின் முகத்திலும் சோகமயம், எனக்கு ஒன்றுமே புரிய வில்லை. மெதுவாக நான் பார்க்கச் சென்ற நோயாளியின் அருகில் சென்று என்ன சுகமா? என் எல்லோரும் ஒரு மாதிரியாக இருக்கிறீர்கள் என்ன சங்கதி என்று விசாரித்தேன். பின்னுக்கு பாத்தும் அருகில் சாப்பாட்டு மேசை ஒன்று உள்ளது. அங்கு போய் இருங்கள் என்று என்னைத் தள்ளாத குறையாக அனுப்பி வைக்கும் அவசரம் குரவில் பதட்டமாக வெளிப்பட்டது.

எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. சாப்பாட்டு மேசையண்டை பேரனேன், ஒரு வாங்கிங் நெருக்கிசடித்துக் கொண்டு சிலர் நானும், அவர்களுடன் நெருங்கி இருந்து கொண்டேன். எனக்கு அருகில் இருந்தவர்களிடம் என் எல்லா நோயாளர்களும் யாரையோ பறிகொடுத்தவர் கள் போல் உள்ளனரே என்ன காரணம் என்று கேட்டு வைத்தேன். அவர் சொன்ன காரணம் என்னை சிந்திக்க வைத்தது.

நேரம் ஒடிக்கொண்டு இருந்தது, நாங்கள் சாப்பாட்டு மேசையில் இருந்து கொண்டு நேரத்தை ஒடிடிக் கொண்டிருந்தோம். பார்வையாளர் வரும் நேரம் வாட்கலப்பாகியது ஒரு நோயாளி முனைமுனைப்பது என் காதில் கேட்டது. அப்பா இப்பதான் உழீச் வந்தது போல் இருக்கு அந்தா பராக்கி மீஸ் வந்திட்டா. என் காதில் ஐமுந்ததும் ஏனோ எனக்குள் ஒரு சிலிப்பு, நிமிஸ்ந்து பார்த்தேன். எல்லா நோயாளர்களின் முகங்களிலும் இந்த ஒளி எங்கிருந்து வந்தது? சிரித்த முகம், புனிசிரிப்பு முகம், தன்கப்பிக்கை ஒளி, காலையில் நான் பார்த்த வாட்டா?

அவர்களின் ஆவாலுக்குரிய மில்கை என் கண்கள் தேடின. மருந்துகள் அடுக்கிப் பிறிய வண்டியைத் தள்ளியபடி வெள்ளீட்டுப்புலு வந்தது போல் ஒரு தோற்றம், கம்பீரத் தோற்றம். உயர்த்திற்கு ஏற்ற மிடுக்கு. தலையில் வெள்ளீத் தாதீச் சின்னம். வெள்ளீக் கவண்கள்களில் கண்ணுடி. அக்கண்ணுடியூடாகப் பார்க்கும் ஒனிந்த பார்வை. முகத்தில் மூல்லைச் சிரிப்பு. எல்லோருக்கும் முகமன் கூறும் வாய். கரங்கள் தன் கடமையை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. கால்கள் துரிதமாக இயங்கி அவரை ஒரு நட்டாரும் தெய்வமாக்கிக் கொண்டிருந்தது.

அழக்கும் குரல்களுக்கெல்லாம் ஆதரவாகத் தன் பணியைச் செய்து அவர்களின் மனங்களை தன் பால் கவர்ந்த வண்ணம் சென்று கொண்டு இருந்தார். நான் அவர்களை கண்வெட்டாமல் பார்த்தபடி நின்றேன். இவர் தான் பராசக்தி அம்மா, எல்லவர். இப்ப இங்கேயும் வருவா. அப்ப நிங்க கதைக்கலாம் என்று என் உறவியர் கூறினார், எங்கள் அருகில் வந்ததும் அவரிடம் நான் யார் என்பதைக் கூறிவிட்டு “உங்கள் கடமை முடிந்த பின் ஒரு ஜிந்து நியிடம் உங்க ஞடன் கதைக்க வேண்டும் முடியுமா?” என்றேன். “ஓ! தாராளமாகக் கதைக்கலாம். கடமை முடிந்த பின் நானே வருகிறேன்”. என்று கூறிச் சென்றுர்கள். அவர்களின் கடமை உணர்ச்சி அதிலேயே தெட்டேனத் தெரிந்தது.

“என்னேடு கதைக்க வேண்டும் என்றிர்களோ. நான் ரெடி, என்ன விடயம்” என்று கேட்டபடி நின்ற மலர்ந்த முகத்தைப் பார்த்துக் கேட்டேன். “இங்கு உங்கள் நோயாளிகள் எல்லாம் உங்களைக் கண்டால்தான் சிரிக்கிறார்க்க, சந்தோசமாக இருக்கிறார்க்க என்ன காரணம்?” என்று கேட்டு வைத்தேன், அவர்கள் சிரித்தபடி “எல்லோரும் ஒரேமாதிரி இருந்தால் எப்படி? நான் கடமையை ஒழுங்காகச் செய்கிறேன், எல்லோருடனும் அன்பாக இருக்கிறேன். இதாலேயே என் ஆத்மா திருப்பி கொள்கிறது. படைக்கப்பட்டதன் தந்துவமே அது தானே. நாங்கள் வரும் போதும் ஏதும் கொண்டு வந்தோமா? போகும் போதும் கொண்டு போகப்போவதில்லை. நாங்கள் செய்யும் தன்னவமற்ற சேவையிலேயே எங்கள் வாழ்க்கையை நிறைவு படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்- எனக்குக் கீழே வேலை செய்யும் ஒருவர் தன் கடமையைச் சரிவரச் செய் யாதுதற்கு நான் கண்டித்தேன். அவர் லீவு போட்டுச் சென்று விட்டார். நான் லீவு போடச் சொல்லவில்லை. கடமையைத் தான் செய்யச் சொன்னேன்’ என்று குட்டிப் பிரசங்கமே செய்து விட்டுச் சிரித்தார்,

அவரின் பேச்சின் ஒவ்வொரு துளியும் அவர்களின் அங்கு உள்ளம், கடமை உணர்ச்சி, தன் நம்பிக்கை. மற்றவர்களை வழி நடத்தும் பொறுப்பு என்பதை பற்றாற்றுகின்றது. இவர் இளவாலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர், சின்னத்துரை தம்பதிகளின் முத்த புதல்வி, அத்துடன் சிறுவயதிலேயே தன் தங்கையை இழந்து பெரிய கடுமெப்ப பொறுப்பையும் சிறு வயதிலேயே தன் தலையில் சுமந்த உத்தமி. தன் வாழ்க்கையை மக்கள் சேவைக்காக அர்ப்பணித்து தாதிகள் சேவையில் 15 வருட காலமாக பணியாற்றுகின்றார். ஒரு சடர் ஒளியாக விளங்கும் பராசக்தி சின்னத்துரை அவர்களை கழக அருவி மலர் நீடுழி காலம் வாழ வேண்டும் என்று வாழ்த்துகிறது.

நாடு போற்ற வாழ்ந்திட...

அழுவது இயல்ப
அதற்காக கவலைப்படாதே
அதுவும் ஒரு வாழ்வதான்
சிரிப்பது இயல்பு
சிந்திக்காமல் இருந்துவிடாதே
சிலவேளை சிக்கல்லுண்டாகும்
அழுவதும் சிரிப்பதும்
ஆண்டவன் தங்க வாழ்க்கை—
அதற்காக
எங்காளும் சிரிக்கவோ அழுவோ
வேண்டாம்
“காணல்” போல் வலைந்து
வாழ்ந்துவிடு
நாடு போற்ற வாழ்ந்திடலாம்

சிருபிஸ்ரதே...

சிவந்த மேனி
சிரித்திட்ட முகம்
சிறப்பான குணம்
சிந்திக்கக் கூடிய ஆற்றல்—
இவையாவும் இருந்தென்ன
சீர் செய்ய சீதண்மின்றி—அவள்
வாழ்வ
சிரழிகின்றதே

—“அல்லவைச் செல்வி”

ஒரு தூரியோதயம்

—வரணியூர் ஈ. கந்தசாமி

உண்ணான் சுறங்காள் உவர்க்கிறது வாயென்பாள்
பண்ணான் நெடும்பயணம் படிமீதோ தானேனாருள்
எண்ணான் இளமை தரும் இனிய சுகங்கள் தலை
அந்நாள் வரும் வரையும் அடையும் இடர் யாரறிவார்?

ஒரு திங்கள் ஒடி உவகையுடன் மறைந்தாலும்
இரு திங்கள் ஒட ஏக்கழுடன் காத்திருக்கு
வநு திங்கள் மூன்றும் வந்த சின்னே வாய்மொழிவாள்
ஒரு திங்கள் உள்ளே ஒளிர்கின்ற செய்திகளோ!

தந்தை வழி மேலும் தழைத்தோங்கி வாழ்ந்திடவும்
எந்தை மொழி நாடு இருந்திடவும் சுதந்திரமாய்
மந்தை பேரல் வாழும் மானிடர்க்கு வழிகாட்டும்
சிந்தை உயர்வீரச் சிங்கமொன்று வேண்டுமென்பாள்!

வீரத்தாய் வழி வந்தாள் வேங்கைக் கொடி கொண்டாள்
வீரத்தால் ஞாலத்தை வெல்லும் வலி கொண்ட
வீரப் புதல்வன் விழைவதனால்—தன் வயிற்றின்
பாரத்தைப் பெறற்கரிய பாக்கியமாய்க் கருதிடவாள்!

அடிமை இருள் அகற்ற ஆதவனுய்த் தோன்றிடுவான்
இடியாய் இடித்திடுவான் எதிரிகட்டு இவ்வுலகில்
படியாத மக்கட்கோ பகுத்தறிவு பரப்பிடுவான்
இடியாத வைரயிவன் ஒரு தேசத் தலைவனன்றே!

பாட்டாளி வர்க்கம் படும்துயரம் தான் சகியான்
கூட்டாளி யாவான் குவலயத்தில் உரிமையற்ற
தாட்டாராய்த் தமிழர் நலியும் நிலை கண்டு
வாட்போர் தொடுப்பதற்கு வரும் தமிழின் குமரன் அவன்!

ஒருவர்: உங்கள் பிளைகள் இரண்டு பேரும்
ஒருவருக்கொருவர் இனைந்துதொழில்
யார்ப்பதாகச் சொன்னீர்களே, அப்
படி என்ன தொழில் செய்கிறோர்கள்?

நன்பர்: முத்தவன் ஒட்டல் கடத்துகிறேன்,
இரண்டாமவன் டாக்குத்தர்.

ஓ

நன்பர் ஒருவர்: வங்கியில் வேலை செய்கிற பெண்
கீளக் கல்யாணம் செய்தது தப்பாப் போக்கது? மற்ற
நன்பர்: ஏன்?

முன்னோய நன்பர்; எங்கே போனாலும் செக்
(Check) பண்ணிறு, எதைச் சொன்
ஞாலும் குறை (Cross) பண்ணிறு, என் வார் த்தையை டிஸ் இனர் (Dis-
honour) பண்ணுகிற, போதாதா...

ஒரு பணக்காரர் ரத்தானம் கொடுப்பது
வழக்கம். அந்த வருடமும் ரத்த: கொடுத்தார்.
ஒரு மாதம் கழித்து அவர் வீட்டில் நடந்த ஒரு
விருந்தக்குத் தன் கீழ் வேலைபார்க்கும் சிப்பந்தி
களை அழைத்திருந்தார். அதில் ஒருவன் மட்ட
மாக நடந்து கொண்டான். வந்திருந்த பெண்
களிடம் வம்புக்குப் போனான். இதைக் கவனித்த
செல்வந்தர் “எனப்பா குடித்துவிட்டு வந்திருக்
கிறுயா? என் கலாட்டா செய்கிறுப் பீப்பதி?”
எனது அவளைக் கண்டித்தார்.

“நான் குடித்துவிட்டு வரவில்லை, சமீபத்
தில் எனக்கு விபத்து ஏற்பட்டு ரத்தம் சேதமான
போது, உங்கள் ரத்தக்கைத்தான் எனக்கு ஏற்
றினூர்கள், அதன் விளைவுதான்” என்றான் அவன்
பணிவாக.

மலையிலும் ஒரு கிளை

திருகோணமலைப் பிராந்தியத்திலும் நீர்ப்பாசனத் தினைகள்த் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகக் கிளை ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள மகிழ்ச்சியான செய்தியை உங்களுக்குப் பெருமையுடன் தருகிறோம்.

28-5-1984ல் திருகோணமலைப் பிராந்திய பிரதிப் பணிப்பாளர் திரு. எம். சின்னப்பு அவர்கள் முன்னிலையில் அவரது காசியாலயத்தில் சிரேஷ்ட பிரதிப் பணிப்பாளர் திரு. கே. செல்வராஜா அவர்களது தலைமையில் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகத்தின் திருகோணமலைப் பிராந்தியக் கிளை அங்குரார்ப்பணம் செய்யப்பட்டது.

தலைவராக திருகோணமலைப் பிரிவு நீர்ப்பாசனப் பொறியியலாளர் திரு. சி. க. நவரத்தினம் அவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டார். செயலாளர். பொருளாளர் ஆகிய இரு பொறுப்புக்களையும் திரு. நாகேந்திரம் கருணாநிதி அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டனர்.

செயற்குழு உறுப்பினர்களாகப் பின்வருவோர் தெரிவு செய்யப்படனர்.

1. திரு. ச. கணேஷ்	4. திரு. பி. கனகாத்தினம்
2. திரு. ஏ. கருணாநிதி	(வெள்ளிதாசன்)
3. திரு. இரா. குமாரகுலசிங்கம்	5. திரு. எம். பாஸரத்தினம்

நமது தாய்ச் சங்கத்திலிருந்து வழங்கப்பெற்ற இரு தையற் பொறிகளை அண்மையில் இக்கிளையினர் தமது சார்பில் அகதிகள் புனர்வாழ்வுக்காகத் திருமலை இந்து மன்றத்திடம் கையளித்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

தகவல்; திரு. பி. கனகாத்தினம்
பிரதிப் பணிப்பாளர் வனிமீன்-திருகோணமலை

ஒரே கருத்து — இருவர் பார்வையில்...

❖ “எதாவதோர் உறவைக் கற்பித்துக் கொள்ளாமல் உத்தியோகமாகவோ உபசராமாகவோ மட்டும் ஒரு பெண் ஓர் ஆடவனிடம் நெருங்கிவாழ்வதைக் கொரவமாகவோ நாகரிகமாகவோ அங்கீரித்துக் கொள்வதற்கு அத்தனை தாராள மனமுள்ளவர்கள் இந்தத் தேசத்தில் இன்று வரை எங்கே ஏற்பட்டிருக்கின்றனர்.

— நா. பார்த்தசாரதி ('மனக்கண்' குறுநாவலில்)

❖ சம வயதுள்ள ஆனும் பெண்ணும் நெருங்கீப் பழக்கமுடியுமானால், அவர்கள் இந்தத் தமிழ் நாட்டில் ஒன்று உடன் பிறந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும், அல்லது கலைவன் மனியியாக இருக்கவேண்டும். இந்த இரண்டு நியதிக்கும் உட்படாமல் வேறு எந்தத் தொடர்பையும் மனிதர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள். நட்பு, தோழுமை என்பன ஆனுக்கும்— பெண்ணுக்கும் மத்தியில் தோன்றும் பாலமாக இருக்க முடியாதா?

— ஆகிளன் ('சினேக்டி' நாவலில்)

நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகம்
நல் வளர்ச்சிகான வாழ்த்துவிலிரும்.

விவசாயப் பெருமக்களுக்கு ஓர் நற்செய்தி!

உங்கள் விவசாயத் தேவை எதுவானாலும் எம்மிடம்
நேரில் தொடர்பு கொண்டு எங்நேரமும்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்,

உங்களுக்குத் தேவையான இலங்கை உரக்கூட்டுஷ்தாபன
உரவகைகளா? கிருமி நாசினிகளா? களைக் கொல்லிகளா?
பங்கசுக் கொல்லிகளா? உழவு இயந்திர உதிரிப்பாகங்களா?
நீர் இறைக்கும் இயந்திர உதிரிப் பாகங்களா? தெளி கருவிகளா?
தெளிகருவி உதிரிப்பாகங்களா? துவிச்சக்கர வண்டிகளா?
நாட்டினால் கறுப்பு-வெள்ளை வர்ண தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளா?
நாட்டினால் ரேடியோ கெசற் றைக்கோடர்,
இன்னும் உங்களுக்குத் தேவையான பொருட்களுக்கு
எம்மிடம் நாடுங்கள்! நயம் பெறுங்கள்!

நாட்டினால் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள், ரேடியோக்கள்,
கெசற் றைக்கோடர்களுக்கு மூல்லைத்தீவு மாவட்ட ஏக விநியேகஸ்தர்களாக
நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றோம் என்பதைத் தங்களுக்கு மகிழ்ச்சியுடன்
அறியத்தருகின்றோம்.

இன்றே நாடு நயம் பெறுங்கள்!

விவசாய சேவை

“ராஜா கட்டிடம்”

ஓட்டுக்கட்டான்.

ஸீர்ப்பாசனத் திணைக்களத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகம்
சிறப்புடன் திகழ் நமது நல்வாழ்த்துக்கள்!

ஸ்ரீ ஆனந்தா ஸ்ரோாஸ் மூலகூத்துவி வீதி, ஓட்டுசுட்டான்.

உள்ளுர் விளைபொருட்கள்
கொள்வனவாளர்கள் — விற்பனவாளர்கள்

பஷ்ரக்குப் பொருட்களை மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தலைமை அலுவலகம்:

அஸ்கின் போரேச்

74, ஆட்டுப்பட்டுத் தெரு,
கொழும்பு-11.

சிந்தனை மேடை

— “பாரதவாஜன்”

நம்மில் பலர் தாம் புதிதாகக் கற்றுக்கொள்ளும் பல விஷயங்களைத் தமக்கு ஏற்கனவே தெரிந்தவையாகக் காட்டிக்கொள்ள முயல்கிறார்கள். ஒரு விஷயத்தைப் புதிதாக ஒருவரிட மிருந்து தெரிந்துகொண்டால் இன்னுர் மூலமாகத் தெரிந்து கொண்டேன் என்று சொல்ல வெட்கப்படுவானேன்? நாம் எப்போதுமே புதிது புதிதாகக் கற்கவேண்டியவர்கள்தானே! தெரியாத நல்ல விஷயங்களை அவற்றைத் தெரிந்தவர்களோடு அவற்றைப் பற்றிப் பேசி அவர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொள்வது தானே சிறப்பு.

ஒரு சந்தேகத்தின் ஸ்திரம் சந்தேகப்படுறவர்களின் துணிவில்தான் தங்கியுள்ளது. சந்தேகப் படுவதற்கு யாருக்குமே உரிமை உண்டு. ஆனால் அந்தச்சுக்கேதைக்கத்தை நேர்கொண்டு விசாரித்து ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்குத் துணிவு வேண்டும். சத்தேகம் இருக்கும் இடத்தில் பயம் இருக்கக் கூடாது. பயம் இருக்குமானால் சந்தேகப்படுவதை நிறுத்திவிட வேண்டும்.

சில மனிதர்கள் மற்றவர்களைச் சலிப்படையச் செய்வதற்கென்றே பிறந்தவர்கள். இப்படியான சிலரைச் சுந்தித்து உரையாடுவதன் மூலம், அந்த நேரத்தை ‘போரடிப்’பதில் வினாக்கி விடுவதோடு மட்டுமல்லாமல் அதற்குப் பின்னர்கூட சில மனிதரைக்கருக்கு நமது மன அமைதியே கெட்டு விடுவதையும் அதுபவ மூர்வமாக உணரலாம்.

“கேட்பவர்களைக் களைப்படையச் செய்யும் இரகசியம் என்னவென்றால், எப்பொழுது பேச்சை நிறுத்துவதென்பதை அறியாமல் இருப்பதுதான்” என்று அறிஞர் வாண்டேர் கூறி பிருக்கிறார். உண்மையில் மேடைப்பேச்சு மட்டு மல்ல, சாதாரணமாக நாம் நமது நண்பர்களோடு உரையாடும் போது கூட இந்த வார்த்தைகளை நினைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஒருவரைத்தேடி அவரது விட்டிற்குப் போன்ற, போன அலுவலைச் ‘சட்டெடன்று முடித்து நாலுவர்த்தை பேசி விட்டு வருகின்ற பண்பாடு இன்று மிக அரிதாகி விட்டது. மனிக் கணக்கில் இருந்து வழுவழுத்து விட்டுத்தான் புறப்படுது என்று சிலர் நடந்து கொள்வதால் பலர் தமது காரியங்களைச் சரிவரச் செய்ய முடியாமல் போய்கிறது.

இப்போதெல்லாம் எங்கே என்ன விசேஷம் நடந்தாலும் சரி அங்கெல்லாம் ஓவியெருக்கி கத்துவதை அவதானிக்கலாம். ஸ்சேஷம் நடக்கும் தினத்திற்கு முதல் இரண்டு தினம், பிறகு இரண்டாருதினம் என்று நாலைந்து நாட்கள் ஒரே இரைச்சல்லதான். இதனால் அக்கம்பக்கத் திலுள்ளவாகருக்கு மட்டுமல்லாமல் அந்த விகழ்ச்சியோடு சம்பந்தப் பட்டவர்களுக்குக்கூட அநேக சிரமங்களும் சினமும் ஏற்படுகின்றன.

இது ஒரு புறம் போக அங்கே ஒவிக்கின்ற பாடங்களாவது கொஞ்சம் பொருத்தமான தாகவோ, தரமானதாகவோ இருக்கவேண்டுமோ? அது தான் இல்லை! பிறந்த நாள் விழுாவிலே “உலகே மாயம், வாழ்வே மாயம்” பாடலும்; கண்யான விட்டிலே “விளையாட்டுக் கல்யாணமே விபரித உறவாகுமே” என்ற பாடலும்; புதுமனைப் புகுவிழுாவிலே “தெய்வம் தந்த விடு வீதி இருக்கு”. பாடலும் பாடினால் எப்படியிருக்கும்?

மனவறையில் மனமகண் தாலியைக் கையில் எடுக்கும்போது “கட்டியவள் கொடுத்த தெல்லாம் வாய்க்கு ருசி; கையளவு வீசி கொடுத்தாய் வாய்க்கரிசி” என்று பாடினால் எவ்வளவு அமங்கலமாக இருக்கும்.

தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகத்தின் விவாத அரங்கு

27-6-84 புதன்கிழமை மாலை கிளிநோச்சி நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகம் விவாத அரங்காண்றை நடத்தியது.

“மனிதனை உருவாக்குவதில் இலட்சியமா சூழ்விலையா முக்கியப் பக்கு கொள்ளுகிறது?” என்ற தலைப்பில் நடந்த இந்த விவாதத்தைத் தலைமை வகித்து நடத்தியவர் கரைச்சி தெற்கு பலனோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கப் பொது முகாமையாளர் திரு. எஸ். பேராபிரசிங்கம் அவர்கள்.

இலட்சியத்தின் சார்பாக திரு. எஸ். எஸ். அச்சுதன்பிள்ளையின் தலைமையில் செல்வி. அ. புனிதவதி, திரு. ஏ. சி. வினாக்கராஜா, திரு. என். கதிர்காமத்தமிழ் ஆகியோரும், சூழ்விலை சார்பாக திரு. ப. சிவானந்த சர்மாவின் தலைமையில் செல்வி. ஒ. சண்முகநாதன், திரு. க. சிவானந்தா, திரு. ந. செல்வரத்தினம் ஆகியோரும் கலந்துகொண்டு தமது வாதங்களை முன் வைத்தனர்.

கழகத் தலைவர் திரு. க. சிவரத்தினம் தலைமையில் இவ்விவாத அரங்கு கழகத்தின் கேட்போர் கூடத்தில் அங்கேறியபொழுது பிரிவு நீர்ப்பாசனப் பொறியியலாளர் அலுவலகங்களைச் சேர்ந்த ஆர்வலர்களும் திரண்டு வந்து கலந்து கொண்டனர்.

கழகத்தின் காப்பாளர் திரு. ம. சபாரத்தினம் அவர்கள் முன்னிலையில் திருவாளர்கள் ச. சிவகுருநாதன், இராசலிங்கம் ஆகியோர் நடுவர்களாகக் கடமையாற்றினர். உதவிச்செய்வராளர் திரு. ச. சுமரகுருங்கிண்ணன் நியுனரயுடன் விடூ இனிது நிறைவெய்தியது.

எழுத்தாளர்கள் இயம்புகிறார்கள்

புகழ்கிறவர்கள் புகழ்ப்படுவர்களுடைய பொறுப்பைப் புகழ்வதன் மூலமே அவர்களுக்கு நினைவுட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, எல்ல புகழ் யாரை வந்தடைகிறதோ அப்படி வந்தடைகிறவனுக்கு அவனது பொறுப்பையும் தசுதியையும் அவனே மறக்கிற வேணோ பார்த்து நினைவுட்டுகிறது.

— நா. பார்த்தசாரதி (மனக்கண்' குறுநாவல்)

இன்னேருவர் நம்மைப் புரிந்துகொள்வதின்லையே என்று வாழ்க்கையில் தயங்கி நிற்பதைவிட, அந்த இன்னேருவரை நாம் சரியாகப் புரிந்து கொண்டு மேலே நடப்பது நல்லது.

— நா. பார்த்தசாரதி ('வரவேற்பு' குறுநாவல்)

“..... ஆனால், எல்லாருக்குமே தர்க்கரித்யான—ஆதாராட்சுவமான சிந்தனைகளிலிருந்து இனிப்பாறல், தேவைப்படுகிறது. விஞ்ஞானிக்கும் கூட”

‘வாழ்க்கையில் எல்லாவற்றுக்கும் எப்போதும் இரண்டாவது வரய்ப்புக் கிடைத்துவிடுவதில்லை’

— ஆதவன் ('காவித மலர்கள்' நாவல்)

நிர்ப்பாசனத் தினைக்களத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகத்திற்கு எமது வாழ்த்துக்கள்!

பலசரக்கு, சாய்ம்புச் சாமான் வியாபாரம். றயூஸ் ஏஜன்ட்,
கோமிசன் ஏஜன்ட், கவர்மென்ற் கொன்றிருக்கர்,
இலங்கை உருக்கூட்டுத்தாபன உத்தரவுபெற்ற விநியோகத்தர்.

வேல்ராசா ஸ்டோரஸ்

VAL RAJAH STORES

உரிமை: க. கி. தர்மராசா

நியூ பஜார் வீதி,
மாங்குளம்.

New Bazaar Street;
Mankulam.

நன் றி நவில் கி ரே ம

அன்பு: அருவி மலதைக் கருவேற்றி உருவாக்க உதவிய ஆணைவருக்கும்,

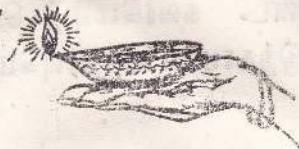
கருணை: அல்லும் பகலும் ‘அருவி’க்காக அயராது தோன் கொடுத்துதவிய கழக
அங்கத்தினர் ஆணைவருக்கும்,

விளையம்: அச்சேற்றுவதற்குப் பணம் கேட்கும் போதெல்லாம் இல்லை என்று கூறுது
வாரி வழங்கிய விளம்பரதாரர்களுக்கும், தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழக
அங்கத்தினருக்கும்,

உங்கலதே: ஆக்கங்கள் தங்குதவிய ஆற்றல்நிறைந்தோருக்கும் அழகிய மலராக அச்சில்
பொறித்துதவிய கிளிநொச்சி — குருகுலம் சர்வசக்தி அச்சகத்தாருக்கும்
எங்கள் மனமார்ந்த நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

— ‘அருவி’யினர்

நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகம்
சிறப்புடன் திகழ நமது நல்வாழ்த்துக்கள்!

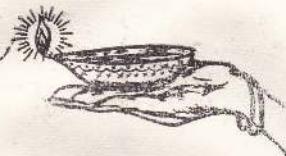

மாங்குளத்தில்

சுத்த சைவ உணவு அருந்த
இன்றே நாடுங்கள்

ஸ்ரீ அம்பாள் சைவ மேட்டல்
அன் பேக்கி
புகையிரத நிலை வீதி,
மாங்குளம்.

• நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகம்
சிறப்புடன் திகழ நமது நல்வாழ்த்துக்கள்!

அன்பவிப்பும் பொருள்களுக்கு	—	அருணு
அலுயினியம் பொருள்களுக்கு	—	அருணு
சாய்ப்புச் சாளன்களுக்கு	—	அருணு
குறைந்த விலைக்கு	—	அருணு
நீறாக துத்திற்கு	—	அருணு

அருண ஜேட்ஸ்

கண்டி வீதி,
கிளிநோச்சி.

நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகம்
நல் வளர்ச்சிகான வாழ்த்துகிறோம்.

வினாக்கள்

இராசரத்தினம்
குணரத்தினம்
சகோதரர்கள்
கிளிநொச்சி.

நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகம்
சிறப்புடன் திகழ நமது நல்வாழ்த்துக்கள்!

எமது ஸ்தாபனத்திலிருந்து வட பகுதிலேயே
“புல்டோசர்” இயந்திரங்களை
வாடகைக்குப்
பெற்றுக் கொள்ளலாமென்பதை
அறிவிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சி
அடைகிறோம்.

த நூற்றெண் ஏத் மூவேர்ஸ்

The Northern Earth Movers

69, SANKILIYAN ROAD,
Nallur - Jaffna.

நீர்ப்பாசனத் திலைக்களத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகம்
நல் வளர்ச்சிகான வாழ்த்துவிரேம்.

நீண்டகாலப் பாவளைக்குதவும்
எமது ரெரூசோ தரையமைப்புக்களையும்
T.C.C. தரை ஒடுகளையும் உபயோகிப்பதில்
உங்கள் திருப்தியே எங்கள் மகிழ்ச்சி.

எமது ரெரூசோ தரையமைப்புக்கள்:

- அதியுயர்ந்த தரம் வாய்ந்தவை
- அனுபவமிக்க விபுணர்களாலும், தகைமை வாய்ந்த பொறியியலாளர்களாலும் தரக்கட்டுப்பாடு செய்யப்பட்டவை.
- அதி நல்லை இயந்திரங்களால் அமைக்கப்படுவதை.
- உங்கள் கோரிக்கைகளுக்கேற்ற டிசைன்களுக்கும் வர்ணத்திற்கும் பொருந்துபவை
- உங்கள் எதிர்பார்ப்புகளைத் திருப்தி செய்யவை.
- மின்வினியோகம் இல்லாத இடத்திலும் எம்மால் அமைக்கப்படக்கூடியவை.

எமது T. C. C. தரை ஒடுகள்

- அதியுயர் தரமுடையவை
- வர்ணச் சேர்க்கையோடு தன்னியக்க இயந்திரத்தால் 25 தொன் எடையில் $\frac{1}{2}$ " களத்திற்கு அழுக்கப்பட்டவை.
- பலவித டிசைன்களிலும் வர்ணங்களிலும் அமைந்தவை.
- பலத்திலும் நீண்ட பாவளையிலிலும் இணையற்றவை

THE TERRAZZO CONTRACTORS AND CONSULTANTS

Specialist in: Terrazzo Flooring, Mosaic, Floor Tiles, House Planing,
Contractors and Consultants.

OFFICE & FACTORY,
64, Point-Pedro Road,
NALLUR — JAFFNA.

‘அருளி’க்கு ஈது மங்களகரமான வாழ்த்துக்கள்!

நிறைந்த தரம்!

குறைந்த விலை!

சகலவிதமான மோட்டார் சைக்கிள்
உதிரிப் பாகங்களுக்கும்
நாட்வேண்டிய ஒரே ஸ்தாபனம்

A. K. S. Motor Stores

Kandy Road,
CHAVAKACHCHERI.

T'phone: 219

நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகத்திற்கு
எமது நல்வாழ்த் துக்கள்!

Rajan
முஸல்

‘அருவி’ என்றும் சிறப்புறுத்

கதிர் ஸ்ரோர்ஸ்

முல்லைத்தீவு வீதி,
ஒட்டுக்கூட்டான்.

உள்ளுர் உற்பத்திப் பொருட்கள்
கொள்வனவு செய்பவர்கள்.